

MARTINUS KOSMOLOGI

Citateleksikon

Samlet og redigert av

H. C. R.

(Hans Christian Rasmussen)

1988

Veiledning

Vanlige tall (f.eks. 5, 46, 130) refererer til kapittel i Livets Bog bind 1-7.

B refererer til Bisættelse. L refererer til Logik.

DEV refererer til Det evige verdensbillede. (DEV-I-30 betyr: Det evige verdensbillede, bind 1, side 30)

K refererer til tidsskriftet Kosmos. (K-34-5-49 betyr: Kosmos år-gang 1934, nummer 5, side 49). Der årgangene er nummerert fortløpende, er nummerangivelse ikke medtatt.

Kb refererer til kontaktbrev. (Kb-66-24-3 betyr: Kontaktbrev årgang 1966, nummer 24, side 3 i Martinus' artikkel.)

Den øvrige litteratur (småbøkene) angis med romertall og side i henhold til følgende liste:

i	Menneskehetens skjebne
ii	Påske
iii	Hva er sannhet
iv	Omkring min misjons fødsel
vv	Den ideelle føde
vi-1	Blader av Guds billedbok
vi-2	Pinseglass over livet
vii	Den lengst levende avgud
viii	Menneskeheten og verdensbilledet
ix	Mellem to verdensepoker
x-1	Kosmisk bevissthet
x-2	Mental suverenitet
xi	Bønnenes mysterium
xii-1	Veien til innvielse
xii-2	Omkring mine kosmiske analyser
xii-3	Gavekultur
xiii	Juleevangeliet
xiv-1	Bevissthetens skapelse
xiv-2	Tanker omkring påske
xiv-3	Julelysene
xv-1	Et glimt fra verdensgjenløsningen
xv-2	Getsemane have
xv-3	Ut av mørket
xvi-1	Reinkarnas jonsprincippet
xvi-2	Universets melkeveier
xvi-3	Unaturlig tretthet
xvi-4	Gjennom verdensaltets tomrum
xvii-1	Jordmenneskets skjebneårsak
xvii-2	Pilatus. Kristus og Barrabas
xvii-3	Verdensreligion og verdenspolitikk
xvii-4	Hvorfor skal man tilgi sin neste
xviii-1	Livets skjebnespill
xviii-2	Den store fødsel
xviii-3	Primitiv og intellektuell gudsdyrkelse
xviii-4	'Dyrets billede' og 'Guds billede'
xix-1	Lavintellektualitet og høymtellektualitet
xix-2	Det femte bud
xix-3	Kosmiske glimt

xx-a-1	Meditasjon
xx-a-2	På kjærlighetens alter
xx-b	Menneskeheten ett med Gud
xxi-a-1	Hinsides dødsfrykten
xxi-a-2	Det psykiske tempel
xxi-b-1	Døm ikke
xxi-b-2	Veien, sannheten og livet
xxii-1	Livets vei
xxii-2	Mentale fengsler
xxiii-1	Det levende vesens udødelighet
xxiii-2	Åndsvidenskapens nødvendighet/Kommunisme og demokrati
xxiv-1	Den sekundære og den primære oppstandelse
xxiv-2	Primitivitet og overtro
xxv	Kulturens skapelse
xxvi	Veien til paradiset 1
xxvi	Veien til paradiset 2
xxviii-1	Udødelighet
xxviii-2	Djevlbevissthet og kristusbevissthet
xxxix	Verdensfredens skapelse
xxx-1	Verdenssituasjonen og Guds bilde
xxx-2	Jeget og evigheten
xxx-3	Guds skapelse av mennesket
xxxi	To slags kjærlighet

Merk; Det er beholdt den opprinnelige, ofte 'halv-danske' skriftform som 'HCR' (Hans Christian Rasmussen) ga dette her, for eksempel er 'gjennem' ikke korrigert til 'gjennom' – viden er ikke korrigert til viten, osv. Og likeledes er den opprinnelige sidenummerering som HCR hadde i 'papir-boken' fra 1988 beholdt her.

Innholdsfortegnelse

Abnormitet	1
Abort	2
Adam og Eva	3
Akseheldning	7
Allkjærlighet	8
Alkohol	9
Alt er såre godt	10
Analyser	11
Anelse	13
Angreps-/forsvars-/fredsmentalitet	14
Animalsk føde	17
Antikrist	19
Arbeide	20
Arv og miljø	23
Astrologi	24
Atomkraft	25
Automatfunksjoner	26
Autoritetstro	27
Avføring	28
Avgudsdyrkelse	29
Balanse/ubalanse	30
Bedømmelse	31
Begjær	32
Begravelse	34
Behag/ubehag	35
Besettelse	36
Beskyttelse	38
Betaling	40
Bevegelse	41
Bevissthet	45
Bibelen	49
Blindhet	53
Blomsterplukking	54
Bukkene og fårene	55
Bønn	58
Ceremonier	66
Dannelse	67
Demokrati	68
Den guddommelige verden	69
Den Hellige Ånd	70
Den store fødsel	75
Den høyeste ild	78
Depres jon	82
Det ene nødvendige	83
Det drepende principp	84
Det levende vesen	89
Diagnose	91
Diktatur	92
Djevelen	95
Djevlebevissthet	96
Dobbelpolethet	97
Dogmer	102
Dommedag/ragnarokk	103

Dressur	107
Drømmer	108
Dyredrap	110
Dyrementalitet	112
Dyreriket	115
Dømme/dom	119
Døden	120
Dåp	127
Egoisme/selviskhet	128
Eiendomsrett	129
Ekteskap	131
Elektrisitet	138
Elske	140
Emosjoner	141
Energi	142
Engler	143
Enpoletet	144
Erindringskartoteket	149
Eventyr	150
Evighet	151
Evig pine	152
Fadervår	154
Familien	156
Fantasi	157
Fariseisme	158
Fiender/fiendskap	159
Filosofi	161
Flokkbevissthet	162
Forbrytere	166
Fordøyelse	169
Forelskelse	170
Forente nasjoner (F.N.)	175
Forfengelighet	176
Forretning	177
Forskning	181
Forstand/forstå	182
Forutsigelser	183
Forsvar	184
Forsynet	185
Fortapelse	188
Fred	189
Frelse	192
Frihet	194
Frykt/angst	196
Fullkommenhet	197
Fysisk legeme	198
Fysisk verden	199
Fødsel	200
Følelsesenergien	201
Gaver	204
Genialitet	205
Getsemane	206
Giftstoffer	207
Glorie/aura	208
Grunnenergiene	210

Gud	211
Guds bilde	219
Gullkopier	222
Hat	223
Hedenskap	224
Hevn	225
Himmel/helvede	226
Hjernen	229
Homoseksualitet	231
Hovmodighet	233
Hukommelse	234
Humanitet/medmenneskelighet	237
Høyttellektualitet	240
Idéer	241
Idealer	242
Individualitet	243
Illusjoner	245
Innvielse	246
Innvikling	248
Inspirasjon jon	249
Instinkt	250
Intelligens	253
Internasjonalisme	259
Intoleranse	260
Intuisjon	262
Jeget	267
Jesus	274
Jomfrufødsel	277
Jordkloden	278
Jordmenneskeheten	284
Judas	292
Julen	293
Jødene	296
Kaos	297
Karma/skjebne	298
Kirken	309
Kjærlighet/sympati	311
Konsentrasjon	318
Konflikt	319
Konge	320
Konkurransen	322
Kommunikasjon jon	323
Kommunisme	324
Kontrast	325
Korset	328
Kosmisk bevissthet	330
Kosmisk bevisstløshet	333
Kosmiske glimt	334
Kosmisk kjemi	336
Kosmologi	337
Kosmos (tidsskriftet-)	344
Kraft/energi	345
Kretsløp	347
Krig	350

Kristendom	354
Kristi gjenkomst	363
Kristus	366
Kritikk	368
Kultur	369
Kunst	371
Kverulanter	373
Lavintellektualitet	374
Legemer	375
Legevidenskapen	376
Levestandard	377
Lidelse	378
Lignelser	383
Lik/likpleie	384
Livets Bog	386
Livets opplevelse	390
Livets tre	395
Livserfaringer	396
Livskraft	399
Livs lover	401
Livsmot	402
Livsmysteriets løsning	403
Livsytringer	406
Logikk	407
Lykke	409
Lyset	410
Lønnsarbeide	412
Magi	413
Makt	414
Martinus	415
Maskiner	419
Maskulinitet/femininitet	420a
Mat/fødemidler	420b
Materialisasjon	428
Materialisme	431
Materialistisk videnskap	434b
Materien (X.3)	435
Medias jon	439
Medium isme	441
Medlidenhet	442
Mellemtilstanden	443
Menneskeriket/himlenes rike	444
Mentale fengsler	446
Mentalitet	447
Mettelse	448
Mikro-/mellem-/makrokosmos	450
Militærvesen	455
Mineralriket	456
Moderenergien	458
Moral	459
Mystikk	463
Mørket	464
Nasjonalisme	469
Nasjoner/nasjonalstater	470
Naturen	472
Naturmennesker	474

Nervelidelser	476
Nestekjærlighet	477
Normalitet	486
Nåde	487
Ondskap	488
Oppdragelse	491
Oppstandelse	494
Ordet	495
Organer	496
Organismer	497
Overbevisstheden/evighets-legemet	502
Overklassen	503
Overnaturlig	504
Overtro	505
Paradis	506
Parringsakten	510
Paulus	513
Penger	514
Perspektivprinsippet	517
Pilatus	518
Planteriket	520
Polprincippet	521'
Politikk	529
Praksis	532
Prester	533
Prevensjon	535
Primitivitet	536
Privateiendom	537
Profetier	538
Psykiske evner	539
Psykologi	541
Psykopater	542
Påske	543
Regjering	545
Reinkarnasjon	546
Religion	550
Repetisjon	565
Rettferdighet	567
Rettsvesen/politi	568
Revolusjon	570
Rikdom	571
Romfart	572
Sakramenter	573
Salighet	574
Salighetsriket	575
Samvittighet	578
Sannhet	580
Sansning	582
Seksualitet	590
Seksuelle avsporinger	597
Sekter	600
Selviskhhet	601
Selvmord	602
Selvoppholdelsesdriften	604

Sfinxen	605
Sinnet	606
Sivilisasjon	608
Sjelen	609
Skapeevnen (X.2)	610
Skapelse	612
Skapelsesberetningen	617
Skaperen	619
Skilsmisse	620
Skjebneelementet	621
Skjærsilden	622
Skytsengler	625
Slitasje	626
Smerte	628
Solen	629
Spiralkretsløpet	630
Sprog	632
Staten	633
Stillheten	635
Stoffet	636
Straff	638
Størrelse	640
Suggesjon	641
Sult- og ytelsesprinsippet	642
Sykdom/helbredelse	644
Sympati	651
Sympatiske anlegg	653
Synd	654
Syndefallet	657
Søkende	658
Søvn	659
Talentkjerner	661
Tallsystemet	663
Tankeklimaer	665
Tenkning	667
Telepati	674
Teori	675
Terskelens voktere	676
Tid	678
Tilfeldighet	680
Tilgivelse	681
Tillit	683
Toleranse	684
Tomrum	685
Treenigheten	687
Tretthet	688
Tro	690
Tvang	696
Tvil	697
Tyngdeenergien	698
Udødelighet	700
Uendelighet	701
Underbevisstheten	702
Undere	703
Underklassen	704
Undervisning	705

Universet/verdensaltet	708
Unnfangelse	710
Urbegjæret	711
Urettferdighet	712
Utviklethet	713
Utvikling	715
Uvidenhet	723
Uærlighet	724
Vaksinasjon	725
Vaner	726
Vann	727
Verdensaltet	728
Verdensgjenløsningen	729
Verdens impulser	736
Verdenssituasjonen	738
Verdenskriger	739
Verdensplanen	740
Verdensrommet	741
Verdensstaten	742
Verdier	744
Viden	745
Viljen	748
Viljens frihet	757
Visdom	760
Visdomsriket	761
Væremåte	762
Våpen	763
X 1. - X 2. - X 3	764
Ydmykhet	766
Yppersteprester	769
Ærgjerrighet	770
økonomi	771
ønsker	771 b
Ånd	774
Åndelige legemer	776
Åndelig materie	777
Åndelig verden	780
Åndelige vesener	784
Åndsevner	785
Ånds forskjell	786
Åndsvidenskap	787
Årsak/virkning	792
Årstider	794

ABNORMITET.

2508

Hos dyrene og meget primitive mennesker ligger der en medfødt antipati imot det abnorme. Hos dyrene fører denne antipati helt ti drap av de abnorme vesener innenfor rasen eller arten.

- Og mennesket må være langt fremme i utvikling for ikke å føle denne antipati imot medmennesker i hvem den nevnte nye sympati eller begynnende virkelige organiske nestekjærighet kommer til syne.

1864

De (-sladrende mennesker) ville da bli forferdet over å se hvorledes de med sin sensasjonstrangs mentale høytaleraktivitet er med til å gjøre et tilsynelatende abnormitetens ufarlige lille sår hos sin neste, til et gapende hull og sete for allskens mental betennelse eller byllepest.

ABORT

1456

_____ Tenk hvilken villfarelse en sådan fosterdrepende mor ligger under for. Hun er således sammen med barnets far, Guds skytsengel overfor denne himmelske gjest. Tenk hvilken forferdelig svikten av denne deres misjon som ligger i fosterdrap.

Og tenk hvilket medansvar det samfunn har som er med til å opprettholde så slette økonomiske situasjoner og så overtroiske forestillinger om moral.

1458

Så lenge allverdens jordmennesker må stå i lange køer for å komme i kontakt med livsfornødenhetene, synes de samme menneskers befruktningsforebygging ikke å ha forvoldt samfunnet noen ulykke.

116

Men når verdensstaten tar seg av barnets underhold, er hovedårsaken til de for hele jordmenneskehetens beståen farlige og uhyggelige barnemord, fosterfordrivelsler osv. fjernet fra verden.

L-152

Fostermorderen angriper sitt offer på et stadium hvor det er ganske vergeløst, hvor det ennå ikke har fått noen som helst evne til å forsvare seg eller kjempe på like fot med sin angriper. Ble en slik fremgangsmåtes prinsipp ikke oppfattet som umoralsk, ja likefrem som en skamplett selv innenfor de religioner som nettopp hadde det drepende prinsipp til høyeste ideal.

L-190

Men hvem kan overtrumfe det jordiske menneske i oppfinnelse og manifestasjon av grusomheter eller befordringen av det drepende prinsipp utenfor livsbetingelsenes rettferdiggjørende glorie... Ja, (jordmennesket er) en fiende som ikke engang kan vente på sitt offer til det er født, men forfølger og dreper det endog i mors liv, og lovpriser denne uhyrlighet som glimrende uttrykk for høymoralsk, intellektuell kultur.

K-69-254

... var forutsetning for overhodet å delta i debatten om fri abort er at vi selv har overlevet fosterstadiet og er blitt født til verden. Vi bør i denne forbindelse prise våre foreldre for de motiver dette skyldes, eller eventuelt den lovgivningsmakt som har bidratt til å beskytte oss. (Ref.)

K-85-149

Da fosteret således er besjelet av sitt opphavs ånd og derved av dets jeg, er det altså like fra sin kimaktige begynnelse i mors liv "et levende vesen".

ADAM OG EVA.

1164

Var det ikke fordi mørket ennå var så uvant og ugjennemsiktig for den ut av lyset vandrende Adam og Eva at verdensgjennløsnings-princippet også her var nødvendig.

1176

Bibelens Adam og Eva var altså et levende vesen på et stadium hvor det utgjorde et om godt og ondt uvidende vesen som levde i stor fred og harmoni med sin art.

Bibelens beretning fant sted millioner av år senere da verdensgjennløsningsens idealisering av dét dyriske prinsipp hadde utspilt sin

1188

Adam var et vesen som befordret oppfyllelsen av sitt trinns høyeste lover, men som automatfunksjon, og ikke som våken dagsbevissthet.

1193

Når det maskuline vesen stadig blir kalt Adam, mens det feminine fikk navnet Eva, markerer det kun at det maskuline vesen foreløpig på en måte bevarte den fortidige Adams ytre skinn. Det maskuline prinsipp åpner jo grunnlaget for vesenets rent ytre materielle overlegenhet eller selvstendige ansikt mot den ytre verden.

1211

Men ethvert paradys har sitt syndefall. Edens have i form av det fullkomne ekteskap har derfor også sitt syndefall og utdrivelse av paradiset... basert på sult og mettelse.

1227

Ved dette lys (seksualiteten)skulle Adam og Eva få et vell av nye sanser, syn, hørsel, intelligens etc. og derved komme til å skue hele det drepende prinsippes mysterium, bli innviet i mørkets regioner, se kontrasten til Guddommen.

1231

De (begynnende dobbeltpolede vesener) utgjør ikke lenger noen altoverstrålende nødvendighet for hverandre, hvilket blir til kjennsgjering gjennom den store lettsindighet de åpenbarer overfor hverandre både i og utenfor ekteskapet.

- At et slikt ekteskap umulig kan forene partene til ett kjød, men derimot gjør dem til to kontrære fronter, en art krigsskueplass, en naturligvis en selvfølge.

1231

En mann som ikke føler dragning mot en kvinne, ja i verste fall føler lede eller permanent antipati, kan umulig være et virkelig hannvesen. Hans mannlige vesen er uten sjel og ånd. Det begrenser seg til det fysiske legeme (Adams lik).

- Kvinnens sæd har knust slangens hode. Døden har innhentet dem som ått av kunnskapens tre.

1231

Men befridd fra Adams og Evas lik iler Gudesønnen nu mot den evige fader. Nydelsen av livets tre er begynt.

1423

I paradiset have var kjærlighetslovene i en så høy grad C.viden, at de nevnte høyeste lover eller hoveddetaljene i lysets tilværelse ikke mere var våken dagsbevisst viden.

1424

Planteriket er således spiralkretsløpets første paradiset have eller lykkesfære, og er dermed å identifisere som den bibelske paradiset have, og plantevesnene som bibelens Adam og Eva.

1426

Men før vesenet(atter) kunne bli ett med faderen, måtte det være blitt et geni også i å praktisere det gode.

1709

Å tro at Adam i paradiset var en mann eller et hannkjønnsvesen, er en overtro som kun har kunnet få innpass og tilslutning igjennom maskuline profeter som i en altfor dominerende grad har hyldet sitt eget kjønns vesener som skapningens herre, og for hvem kvinnen egentlig var skapt til å være slavinne.

2643

... da menneskene var dyr i renkultur og ennu ikke hadde opplevet "Evas død", hvilket vil si: det dyriske prinsippets begynnende degenerasjon og den menneskelige begavelses begynnende fødsel i sin psyke.

1222

Vi vet jo at Eva forlenget var blitt til, ja endog innen Adam hadde fått våken dagsbevisst vilje og var forlatt planteriket.

1286

Vi har således sett gudesønnens struktur i form av Evas skapelse eller Adams spaltning til de to kjønn, hvorefter gudesønnen kun utgjorde et halvvesen som betinget besiddelsen av det motsatte kjønn for å kunne oppleve noe av sitt opprinnelige himmelske lys.

1286

Det ble en livsbetingelse å eie et sådant vesen av motsatt kjønn. Men derved kom eiendomsretten og med den kampen for tilværelsen, samt skinnsyken, misunnelsen, hatet og dermed hevnen, ulykken og sorgen inn i gudesønnenes liv.

Og gudesønnen var i sin ytre manifestasjon ikke mere i sin Faders lignelse, likesom hans verden ikke mere var Guds rike.

1287

Alt hvorved det enpolede vesen kunne skaffe seg rivalene fra livet, og bringe seg i yndest hos det motsatte kjønn måtte bli attråverdige. Og derved ble alle materielle verdier innflettet i besiddelsestrangen.

DEV-3-278

Det er denne omforming av vesnene til enpolede vesener bibelen uttrykker som "Evas skapelse". Bibelens Eva er altså som tidligere i våre analyser gjort kjent ikke uttrykk for kvinnen, men derimot ene og alene uttrykk for de enpolede vesener.

1709

Å tro at Adam i paradiset var en mann eller et hannkjønnsvesen er altså en overtro og selvdyrkelse som et langt senere vesen lå under for, nemlig den til et hannkjønnsvesen omskapt Adam eller det vesen som idag er dominerende det fysiske plan som mannen.

1710

Adam er det levende vesen i spiralkretsløpets livssone, mens Eva er det levende vesen i spiralkretsløpets dødssone. Adam er kjærligheten og Eva (mannen og kvinnen) er hatet.

1711

Det som ble kalt utdrivelsen av paradiset var hverken en straff eller en hevn fra Guddommen, men en kjærlig oppfyllelse av deres (vesnenes) egen lyst og lengsel.

DEV-3-294

Når bibelen lar Gud ta et ribben ut av Adam og av dette danne Eva, vil det kun bety at Gud ved en innvendig process omdannet Adamvesnene til en ny slags vesener, nemlig til enpolede vesener.

- Og det er disse enpolede vesener som rettmessig er å uttrykke under begrepet Eva eller evavesener. Under begrepet Adam eksisterer der kun dobbeltpolede vesener.

L-126

Adam og Eva er opprinnelig henholdvis han- og hunndyret i sin frie naturtilstand. Hele deres bevissthet inneholder kun make-eller ekteskapsmentaliteten. Deres høyeste fornemmelse av lykke er den gjensidige følelsen seg ett med hverandre. Det er den høyeste åpenbaring, den høyeste visjon av Gud som kan manifesteres i ekteskapets have.

K-66-9

Evas skapelse uttrykker jo nettopp adamvesnenes omskapelse til evavesener.

K-69-272

At Adam ikke var en mann fremgår jo tydelig av den omstendighet at så måtte der samtidig med ham ha eksistert kvinner. Til hva nytte at et vesen er skapt som hankjønnsvesen i en verden der det ikke er hunkjønnsvesener.

K-69-272

Adamvesnene ble altså omskapt til evavesener, hvilket altså utgjør enpolede vesener i form av hankjønnsvesener og hunkjønns-vesener.

K-69-274

Likesom adamvesenet måtte skapes om til evavesen for å kunne oppleve Guds ånd i mørket, således må evavesenet skapes om til menneske for å kunne oppleve Guds ånd i lyset. Denne omskapelse av evavesenet er det samme som den seksuelle polforvandling.

K-69-274

Når evavesenet er nådd frem til det høyest utviklede apestadium, og dets organisme nu kan begynne å utvikles til menneske-kropp, skjer det at dets stagnerte pol begynner å utvikle seg.

K-69-280

Evas død er det samme som evavesnenes eller de enpolede veseners forvandling til dobbeltpolede vesener.

K-70-236

Det var således ikke godt for adamvesnene å være alene. I denne tilstand kunne Adam eller vesenet absolutt ikke komme videre i utviklingen, kunne umulig lære å kjenne forskjell på godt og ondt.

K-70-237

Alle enpoledede vesener i verden, dyr og uferdige mennesker er .... evavesener. Deres organiske struktur var nu dannet til således at de kunne begynne å skape og oppleve ondt og godt.

K-70-237

Vi ser også at den (menneskeheten) i overordentlig stor grad nyder meget giftige og dødbringende epler eller frukter fra kunnskapens tre.

K-72-227

Adam er derfor ikke et enkelt vesen, men en vesenstilstand.

K-72-228

Og når det står at det ble dannet en kvinne (av Adams ribben) er det tydelig å se at det indirekte sies, at Adam ikke kunne være en mann. Hvorfor skulle der være mannlige vesener til når der ikke eksisterte kvinner.

K-72-231

På et visst stadium i utviklingen skjer der igjen en process som ganske visst ikke, såvidt jeg vet, er omtalt i Bibelen, det var jo ikke aktuelt den gang. Det skjedde nemlig det at Eva som ble skapt skulle dø igjen, når vi tar det billedlig. På et vist stadium i utviklingen skjer det at dette principp, denne enpoleten blir avbrutt.

K-77-53

Men så kom nydelsen av frukten på kunnskapens tre, hvilket vi si: interessen for eplet, interessen for materien.

K-77-54

Å spise av Livets tre vil si å utvikle- eller tilegne seg viden om selve det levende, om Jeget, om det som behersker materien.

- Fruktene på Livets tre utgjør en helt annen slags faciter enn dem som er frukter på kunnskapens tre. - Jeg kaller dem i mitt hovedverk Livets Bog for livsytringsfaciter.

xxxi-37

Adam er symbolet på det levende vesen, som har ferdigutlevet et spiralkretsløp, og nu skal begynne i et nytt spiralkretsløp. Det befinner seg foreløbig i salighetsriket, altså mellomstadiet mellom et avsluttet og et begynnende spiralkretsløp.

xxxi-37

Adam er et totalt åndelig vesen, som har gjennomlevet de høyeste verdener, har vært ett i~ed Gud, har vært med i Guds evige strålevell. Dette vesen er nu hverken dyr eller menneske, hverken hankjønn eller hunkjønn, hverken ond eller god. Det har jo ingen ytre bevissthet og heller ingen organisme.

xxxi-47

Nei, det var sannelig ikke godt for vesenet å være alene, leve totalt i sine egne erindringer og isolert fra et hvilket som helst annet levende vesen.

xxxi-51

Plantevesenet er således ennu fremtredende som det vesen Bibelen uttrykker som Adam.

AKSEHELDNING.

K-72-148

Hvis jordkloden var loddrett i forhold til sin baneomdreining ville lys og mørke, kulde og varme være fordelt på jordoverflaten på en slik måte at der i virkeligheten kun ville være en årstid, en tilpass temperert sommer over hele kloden.

K-72-149

Der ville dog ikke bli noe paradys på jorden hvis jordakseheldningen plutselig opphevedes, dertil kreves en særlig paradysisk mentalitet, og den er jordmennesket ikke i besiddelse av, det er ennu et krigsvesen.

K-72-149

Både jordkloden og den jordiske menneskehet har en psykisk eller mental akseheldning.

- Hvis man kan forstå et jordkloden er et levende vesen, er det også innlysende at jordklodens akseheldning, som bevirker så sær-egne forhold på kloden, også må ha en psykisk side, og det har den

K-72-150

Man må i denne forbindelse heller ikke glemme den rike sagnskatt som videnskapsmenn har samlet fra alle jordens folkeslag, hvori der finnes en mengde beretninger fra vidt forskjellige deler av kloden om voldsomme naturkatastrofer, om syndfloden, om Atlantis undergang, om solen og månen som stod stille, om en lang natt på den ene side av kloden og en tilsvarende lang dag på den andre, om et fremmed himmelegemes nærhet og meget mere.

K-72-150

... og fremtidens forskere som vil være mindre fariseisk og dogmatisk innstillede enn flertallet er idag, vil oppdage og klarlegge mange ting som vil bekrefte at jordkloden en gang i fortiden er kommet for nær til en annen klode, og at det har bevirket dens akseheldning, som kosmisk sett er en invaliditet i dens fysiske organisme.

K-72-151

Jordkloden er på vei til å få sin fysiske akseheldning opphevet, men det vil skje ganske gradvis og strekke seg over tusener av år, hvis da ikke akseheldningen ved en eller annen form for lempelig hjelp fra et annet himmelegeme mere plutselig kan tvinges inn i sitt rette leie.

K-72-151

Deres (jordmenneskenes) menneskelige følelse, intelligens og intuisjon i forening, vil oppheve den mentale akseheldning og skape et fullkomment forhold til livets evige kraftkilde.

ALLKJÆRLIGHET.

870

Allkjærlighet er betinget av kjønnslig upartiskhet.

1735

Universets grunntone, allkjærligheten, som i virkeligheten behersker alle foretelser, er en verden, et element som er skjult tilstede for almenheten på samme måte som lyset er skjult tilstede for det blinde menneske.

xii-b-8

De (som har nådd frem til allkjærligheten) fornemmer således at det å gjøre ondt mot andre levende vesener gjør ondt i dem selv og kan derfor i samme grad som denne fornemmelse gjør seg gjeldende ikke gjøre ondt mot noen.

- De hjelper selv det minste lille dyr eller vesen ut av en eventuell livsfare med samme respekt, glede og kjærlighet som var det et barn av deres egen rase

xii-b-1 5

Veien til å se Gud går gjennom allkjærligheten. Kun denne alene utgjør den likevekt i sinnet, den uavhengighet som forutsettes forat sansningen ikke skal bli partisk.

DEV-3-24 3

Allkjærligheten oppstår og eksisterer ganske betingelsesløst eller ganske uavhengig av forutgående fordringer. Den sender likesom solen sine stråler av lys og varme utover onde og gode, og utover rettferdige og urettferdige, utover fiender såvel som venner.

K-66-4

Allkjærligheten er en evne som likesom andre organiske evner kun kan oppstå gjennom en utviklingsprosess. - Den er således ikke en viljesakt.

-Man kan ikke forvandle et dyr til menneske ved tale, skrift, trusler om straff eller løfter om paradiset.

K-69-283

Den (allkjærligheten) begynner å skape trang i vesenet til utløsning av mere eller mindre intime kjærtegn. Den søker utløsning for en sådan varmende kontakt med andre vesener, altså igjennom dette å kjærtegne.

xxxii-117

Allkjærligheten får sitt opphav selv til å lide enn det vil at andre skal lide.

- Hos noen vesener er den meget langt fremskreden. Disse vesener vil ikke ha noe med krig å gjøre. De kan ikke drepe hverken mennesker eller dyr. De spiser ikke animalsk føde. De er trofaste og kjærlige imot dyr og mennesker, imot alt og alle. De er meget ydmyge og har ingen trang til berømmelse. De har ingen ærgjerrighet. Det gode de gjør er noe ganske naturlig og hjertelig hos dem.

- De ønsker absolutt ikke å bli dyrket eller hedret for noe som helst. Det gode de gjør gjør de utelukkende fordi de elsker Gud og sin neste. De hører i virkeligheten den gruppe vesener til, som Kristus uttrykker som "fårene."

- Bukkene er derimot de vesener som tror at livet skal baseres på sterkest mulige angreps- og forsvarsvåpen, og at man med krig kan avskaffe krig.

ALKOHOL.

xxix-50

De befordre således derved et langsomt virkende selvmord eller Deres nuværende livs undergang og en svekkelse av fremtidige liv til abnormitet (ved inntagelse av alkohol, tobakk o.a. gifter). Det er ikke den blotte teoretiske viden som får mennesket til ikke å kunne nenne å gjøre den eller den onde handling. Det er derimot selve medlidenhets- eller nestekjærlighetsevners tilstedeværelse i det pågjeldende vesen.

B-101

Hvis et individ efterhånden har gjort seg til dranker, og derved fått et uutslukkelig begjær efter spiritus, vil det altså si at det har ødelagt livsbetingelsen for de fleste av de mikroindivider som naturlig hadde hjemme i dets organisme, og således skapt denne om til kun å kunne være bolig for mikroindivider av en sådan robust natur at de likefrem har disse uheldige forhold som drikkeriet avstedkommer i samme organisme til livsbetingelse.

B-102

Et sådant individ mister i tilsvarende grad sin førlighet, svekker sin tenkeevne, og havner lengere og lengere ned i primitivitet for tilsist å fremtre med en organisme så ødelagt at den nu kun kan være bolig eller univers for mikroindivider av en så ringe standard eller en slik utviklingsavstand fra makrojeget at dette helt mister kontrollen over organismens funksjoner og fremtrede.

K-77-126

Et menneske som f.eks. har gjort seg helt avhengig av spiritus eller tobakk, vil efterhånden gjøre sin organisme til et helvede for de i organismen normalt hjemmehørende mikrovesener. De vil dø bort og andre, langt mere primitive, som hungrer efter disse former for gift, vil inkarnere istedet og gjøre det vanskelig for makrovesenet eller mennesket engang med sin viljekraft å venne seg av med denne avhengighet.

K-77-126

Naturligvis er det stor forskjell på om mennesket behersker disse nydelsesmidler, eller det blir nydelsesmidlene som behersker menneskene så de blir drankere eller narkomane.

- Da er det som hvis herskeren i et kjemperike åpner sine grenser for primitive røverstammer som fortrenger rikets naturlige innbyggere og deres kultur, så der hvor det før var landskaper med frodige marker og skjønne byer, kun blir forfall, ruinhoper og vilt voksende terrenger.

- Innbyggerne blir gjort til slaver hvis de ikke blir utryddet, men ikke nok med det, rikets hersker blir gjort til slave av disse nye innvånere, og forfallet blir totalt.

ALT ER SÅRE GODT.

K-68-25

Et av de største problemer, ja kanskje det største i verden, er å komme til forståelse av det bibelske uttrykk "alt er såre godt".

- Så lenge både troende og vantro forneker livets store hovedfacit, forneker de uten å vite det selve livslykkens fundament.

- De har nemlig den oppfattelse at noe for å være godt også skal være behagelig, at det skal være ganske etter deres hode.

K-68-26

Og de (menneskene) vil høyst sannsynlig kunne bytte livssyn adskillige ganger uten å ane at ingen av dem ennu vet noe om hva som er godt, men kun hva som er behagelig for dem selv, og hva som er ubehagelig for dem.

K-68-26

Man vil være offer for sort livssyn, bekymringer, skuffelse, sorg, hat og livslede i samme grad som man ikke forstår det bibelske facit "alt er såre godt".

K-68-26

Det (dette bibelske facit) er selve målet for vår livsoppfatt og den eneste form for livsoppfattelse som kan være virkelig utrenset og fri for disharmoni med livet.

K-68-27

Så lenge der er noe man forfølger, forbanner eller hater, så lenge man kan oppfylles av bitterhet, hat, skuffelse og livs-lede, så lenge er man utenfor Guddommens skapende bevissthet.

- Vender man seg imot noe med sin kritikk og hele sin negative til stand, vender man seg i virkeligheten mot Gud.

K-68-28

De jordiske mennesker jager hver især frem gjennom livet og vil lave om på alle andre mennesker enn akkurat dem selv. Det gjel der i hverdagslivet, og det gjelder i storpolitikken. Man vil at de andre skal være andreledes for at alt kan bli såre godt.

K-68-28

Å ville bestemme over vår neste hvordan han skal reagere og oppføre seg, å ville diktere ham sin vilje, sin væremåte og livsoppfattelse er en av de største hindringer for jordmennesket i å nå frem til å oppleve livslykken, som ikke er basert på hva som skjer, men på hvordan man selv reagerer overfor det som skjer.

K-69-39

Så lenge et menneske synes at det er noe som er forkjert, så lenge er vedkommende i disharmoni med livet

K-78-5

Og man vil i mine manifestasjoner ikke finne noe som helst som ikke på alle måter går opp i det i kjærlighet kulminerende store allfacit eller Guddommens eget livssyn "alt er såre godt".

ANALYSER.

2536

Og vi kan kun henstille til disse vesener at de lar disse analyser ligge hvis de ikke forstår dem og ikke har bruk for dem.

920

En opplevelse blir først til kjennsgjerning der hvor vi rent praktisk og i like grad kan skjelne de kontraster av hvilke den består. Det er resultatet av denne skjelnen mellom en tings kontraster vi kaller en analyse.

Der hvor denne analyse er et produkt av vårt fullkomne kjennskap til en tings samtlige kontraster, der er den uomstøtelig viden eller videnskap for oss. I samme grad som den avviker herfra og vi mangler kjennskap til en eller flere av dens kontraster, er den et mysterium for oss.

982

En ting kan ikke overvurderes uten at dette medfører en under vurdering av begjærets motsetning eller kontrast. (Partiskhet)

1005

De "kosmiske analyser" avviker fra alle andre analyser ved at de samtidig er et uttrykk for evigheten, dvs. de uttrykker foretelser som aldri har begynt og aldri vil kunne opphøre.

435

De vet ennå ikke at ingensomhelst analyse kan være 100% matematisk så lenge dens facit ikke viser dens tilsvarende 100% uunnværlige plass i livets kretsløp.

435

En analyse kan først være matematisk når dens avslutnings-faciter blir identisk med dens begynnelsesfaciter i et nytt kretsløp.

440.

Alle analyser av det timelige som ikke uttrykker sitt forhold til evigheten, kan således kun være timelige og dermed forgjengelige. Det er slike analyser vi kaller relative.

- Relative analyser er jo analyser i hvilke det settes avhenger av øyet som ser.

440

Relative analyser av verdensaltet er på samme måte mere analyser av de pågjeldende analysers opphavs midlertidige timelige tilstand, deres avhengighetsforhold tilposisjon, ære, rikdom, lidelse, materiell lykke eller ulykke, enn av de nevnte kosmiske realiteter. Derfor kan ingen skape absolutte kosmiske analyser før et tilstrekkelig moralsk trinn er nådd.

441

Kun en sjelelig uberørthet av alle de timelige foretelser som virker på sansesettet kan skape den ro og upartiskhet igjennom hvilken det timeliges forbindelse med virkeligheten uhindret kan skues.

445

Vi ser således at det primitive menneske som ennå ikke er nådd frem til analyseringsevners bruk, rent instinktmessig oppfatter alt omkring seg som uttrykk for liv. Men dette utgjør i prinsipp den samme livsform som den kosmisk bevisste lever i.

542

Den analyse vi gir tingen er ikke tingens sanne analyse, men kun farven på de briller (sansebetingelser) vi har til rådighet. Alle fysiske analyser vi kommer til er kun uttrykk for disse opp-leve lsesbetingelser.

543

Analysen "noe som er" er den eneste som ikke er foranderlig. Det er den eneste som ikke er avhengig av hvorfra man skuer. Overalt vil denne analyse stå som evig fundamentalt urokkélig.

550

Når en analyserekke totalt i pakt med logikkens lover slutter med facitet "noe som er", så er der ikke mere å analysere.

552

Hvis livsmysteriets analysering hadde munnet ut i et vell av detaljer, ville det kun være et bevis for at vi ennå ikke var kommet hinsides sanse/skapeevnen.

555

I den del av analyserekken som ligger under sanseevnen vil det ikke mangle på innviklet detaljering av den guddommelige natur

1198

Men det er ikke på det abnorme at livets kosmiske analyser kan oppsettes, men derimot på den almengjeldende normale virkelighet.

1459

Man kan ikke skape den fundamentale analyse på unntagelsene, men kun på det almengjeldende.

K-68-205

At der finnes unntagelser (fra analysene) forandrer ikke prin cippet; det er ikke på unntagelsene men på det almengjeldende at man danner grunnanalyser

K-86-149

De (Martinus analyser) er det de uttrykkes som, nemlig analyser, dvs. mobiliserte, logiske tankerekker som uttrykker konsekvenser basert på realistisk opplevede kjennsgjerninger.

K-86-149

Hvis man har evner og erfaringsmateriale nok i sin bevissthet til å eftertenke analysene, blir disse faciter ikke til trosobjekter, men til virkelige videnskabelige kjennsgjerninger.

ANELSE.

L-210

Anelse er intellektualitet i latent tilstand. Det er tenkning i sin aller første spede begynnelse eller spirende tilstand. Anelse er den allerførste svake reaksjon i individets mentalitet av den fysiske påvirkning av organismen.

L-211

Planteindividet representerer altså en form for levende vesen hvis mentalitet kun reagerer for grov påvirkning, hvilken reaksjon av samme vesen kun sanses som en uanalysert behags- eller ubehags-analyse alt etter som påvirkningen er av fordelaktig eller ufordelaktig natur for dets fysiske legemsbygning.

K-66-10

Denne religiøse anelse (om en åndelig verden og guders eksistens) oppstod automatisk i kraft av deres (de primitive menneskers instinkt og aldeles ikke ved noen som helt intellektuell påvirkning utenfra eller ved noen fri fantasi som ikke hadde bunn i virkeligheten. Denne anelse oppstår således rent organisk. - Det er en anelse og i dens videre forløp en følelse som automatisk oppstår i alle menneskers psyke i deres første spede begynnelsen-de menneskelige tilværelse.

K-66-110

Denne religiøse anelse gav dem ikke noen virkelig åndelig viden eller noen detaljert forestilling om disse høyere makter og den åndelige tilværelse etter døden. Men den religiøse anelse gav dem evnen til å tro på autoriteters utsagn.

ANGREPS- FORSVARS- OG FREDSMENTALITET.

K-75-30

Av disse tre prinsipper vil angrepsprincippet være å ligne med X.3. Nevnte principper danner her grunnlaget for all erfaringsdannelse. Det utgjør nedbrytningsprosessen.

K-75-30

Angrepstankene utgjør de kosmisk/kjemiske kjemikalier av hvilke erfaringene eller erkjennelsen av hva man *ikke skal gjøre* blir dannet.

K-75-30

Angrepsvesnene betrakter sine fiender som noe de har rett til å hevne seg på, rett til å myrde eller utslette.

- Angrepsvesnene gjør således hensynsløst alt til materiale for sin selvdrykkelse.

K-75-30

Man kommer således ikke utenom at enhver form for angrepsmentalitet eller angrepstanker er det laveste bevissthetsmateriale innenfor all mental utfoldelse. Det er den døde materie i mentalitetens treenighet.

K-75-30

.de planteetende dyrs angrepsepoke (er) blott tilrettelagt på et senere stadium i disse veseners utvikling, således at de eventuelt først kommer til å oppleve dette i sitt jordinenneskestadium, motsatt rovdirene som allerede får utlevet en stor del av sin angrepsepoke i sin dyriske fremtreden innen de får menneskets oppreiste gang og oppadstrebbende blikk.

K-75-32

Da angrepsmentaliteten utelukkende er de mørke veseners eller makters mentalitet, vil den i virkeligheten være å identifisere som djevlebevissthet.

K-75-32

Den (angreps mentaliteten.) utgjør de mørkets dødbringende, stinkende dunster med hvilke den fortapte sønn erstatter tapet av sin gude-sønnlige , himmelske stråleglorie under passasjen av mørkets eller Helvedes regioner.

K-75-55

Det er denne mentale sfære (angreps mentaliteten) som forekommer under begrepet "det onde".

K-75-55

Men nevnte vesener (forsvarsvesnene) blir jo partnere i en krig under en helt annen forutsetning enn den førstnevnte kategori. Medens denne er selve krigens utløsende årsak i kraft av sin angrepsbevissthet, er den siste kategori kun med i krigen for å forsvare eller befri den angrepne part overfor de ubehageligheter som angrep forvolder.

K-75-56

Og alt det som blir identisk med det absolutt livsbetingende nødverge for vesenets eksistens kan umulig være identisk med selviskheter eller egoisme. Det er ikke egoisme at man begjærer sin egen rett til å leve.

K-75-56

Det gjelder derfor om å passe godt på. Et forsvar kan meget lett og umerkelig ga over til å bli et angrep, og er da ikke mere noen uselvsk foreteelse, men derimot i aller høyeste grad dominerende egoisme eller selvskhet.

K-75-56

Men da den (forsv. ment.) benytter seg av de samme våben, de samme krigsmidler, bar den samme vrede som angrepsvesnene, bar man kalt den for hellig vrede eller rettferdig harme; likesom enhver krig sett fra forsvarerens side er hellig og dens domene uttrykkes som ærens mark.

K-75-56

Og der hvor kun disse to former for bevissthet eller mental tilstand eksisterer (angr. og forsv.) eksisterer krigen eller u-freden. Her er livets smeltedigel.

K-75-57

. . . ja undertiden behøver det slett ikke å være pårørende, men helt fremmede mennesker og vesener fra forsvarssonen forsvarer. Og i et sådant forsvar ser vi den begynnende nestekjaerlighet men denne forekommer her nærmest som en begynnende rettferdighetssans.

K-75-66

Et forsvar kan umulig eksistere uten som identisk med den siste halvdel av karmakrets!Opet, hvilket altså vil si: den del av nevnte kretsløp hvor angrepsenergiene i form av forsvarsenergier av den overfaldne sendes tilbake mot angriperen.

K-75-67

Forsvarerne er således medier for omdannelse av angrepsenergi til forsvarsenergi og blir derved medier for karmaut!Osning eller skjebnedannelse. Og det er denne mediumitet som utgjør tersklens voktere. Det er ut fra den samme mediumitet at den gamle verdens-epokes guddomsoppfattelse og rettferdighetsbegrep er dannet.

K-75-67

Når et vesen med vold og makt forsvarer seg selv eller andre vesener overfor brutalitet og vold, så er det altså de av angriperen ut!Oste voldsenergier som besjeler eller overskygger forsvar-eren og gjør denne til angriperens motstander.

K-75-67

Det (mord i selvforsvar) er en overtredelse av nettopp de lover som skal befri vesnene fra den karma som de tror å kunne bekjempe med sverdet eller det drepende principp.

K-75-68

Det er vesnenes mediumitet for angreps- og mordenergi som er symbolisert i sfinxens dyrekropp.

K-75-68

At den (samfunnets justis) er påkrevet motbeviser jo ikke at den er en overtredelse av nestekjaerlighetslovenr men derimot at samfunnet er en flokk individer på et så lite fremskredent utvik-lingstrinn eller kulturelt nivå, at dets myndigheter såvel som dets menige vesener er besjelet av mediumitet for angreps- eller mordenergi.

K-75-77

Den tredje mentale tilstand (fredsment.) fremtrer altså i sitt høyeste som en tilstand som gjør det umulig for vesenet å begjære sitt livs behageligheter på nestens bekostning, hvilket begjær jo er den utløsende årsak til angrepsmentaliteten.

- Det (fredselskende vesen) vil heller selv lide og dø enn det på noen som helst måte vil gjøre seg skyldig i nestens lidelse og død

K-75-78

Det ekte forsvar tilsikter således ikke nestens goder eller eiendom, men en lammelse av de av ham utsendte begjærenergier.

K-75-78

Forskjellen på forsvareren og angriperen er således blott dette, at det er angriperen som er opphav til hele kampsituasjonen medens forsvareren kun er et medium for de samme krefter.

K-75-79

”Den som tykkes å stå se vel til at han ikke faller”. Dvs. pass godt på hvem som synes å ha rett, hvem som synes å være forsvarer at han i virkeligheten ikke er en angriper. Den jordiske rettferdighet opphører der hvor forsvarsenergien er kamuflert angreps energi.

K-81-115

Denne hissighetstrang må bekjempes idet den virker direkte ødeleggende på organismen som ikke lenger er istand til å tåle de mentale energier som er naturlige for rovdyret.

ANIMALSK FØDE.

2658-25

Det spiser seg derfor (av uvidenhet) med god appetitt inn i den ulykkes- og lidelsesepoke som den animalske føde i stigende grad avføder i mennesket alt eftersom det blir mere og mere utviklet i tenkning og humanitet og derved blir mere og mere forvandlet til menneske.

DEV-1-71

De (jordiske mennesker) befinner seg kosmisk sett ikke lenger på rovdyrstadiet. Derfor vil denne deres rovdyraktige tendens skape usunnhet og sykdom i mange veseners organismer, alt eftersom de er fremskredent utviklet, rent bortsett fra at deres beskyttelse mot en unaturlig død er forringet.

DEV-3-283

Da kjøttspisningen ikke utgjør den fullkomne føde for det fremskredent utviklede menneske, skaper den også her (i tillegg til drapskarmaen) mere eller mindre sykdomskarma.

DEV-3-283

... animalsk føde er en avsporing som menneskeheten nødvendigvis må komme bort fra.

DEV-3-283

De (menneskene) kan aldri noensinne bli til mennesket i Guds billede efter hans lignelse så lenge de likesom rovdyprene eter andre animalske veseners organismer og finner sin livrett i stekte eller kokte parterte lik.

K-81-119

Med den animalske føde forholder det seg f.eks. slik at den i overveiende grad består av livsenheter som ikke egner seg til opptagelse som næring i vår organisme. Disse livsenheter er i virkeligheten mikrokosmiske vesener som er altfor høyt utviklet til å kunne opptas som næring, og denne opptagelse vil derfor bety døden for dem. Derfor utløser de ganske naturlig motstand mot denne process.

K-81-119

Kun de livsenheter som kan gå levende over i vårt blod, kan være livgivende for vår fortsatte eksistens, medens de førstnevnte må forlate vår organisme som avføring.

K-81-119

Som følge av at menneskene har ernært seg i utstrakt grad av animalsk føde som gir meget avfall, altså megen avføring, har de et fordøyelsessystem som er basert på transport av en viss mengde avfall. Derfor kan de ikke plutselig gå over til en 100% vegetarisk føde, nemlig alt kjøtt omkring fruktkjerner, men må følge en naturlig utvikling, dvs. en gjennom århundrer tiltagende forvandling som gradvis endrer organismens fordøyelsesapparat til å bli tilpasset til helt ren føde, dvs. det rene fruktkjøtt.

K-81-120

Jeg vil gjerne her tilføye at jeg finner det formålstjenlig at menneskene i overgangen fra den ene til den annen ernæringsform inntil videre supplerer den direkte vegetariske føde med smør, melk og ost, samt i givne tilfelle egg.

K-85-4

Men når menneskene i så stor en utstrekning som tilfellet er, ved sin kjøttnydelse stiller seg på samme stadium som rovdyret, skyldes det en fra dets fortidige dyriske tilstand nedarvet, men ennå ikke avvennet vanetilstand eller slendrian.

ANTIKRIST.

viii-37

Antikrist er således ikke en person, men en organisert ideologi som er en motstand imot kristendom.

xv-19

Medens kristendommens lys er kjærligheten, er antikrist det samme som hatet og hva dermed følger, som f.eks. frembringelse av alle former for våben.

xv-22

Verdensgjenløsningen har absolutt ikke tapt sin makt over menneskene, men menneskene har foreløbig tapt sin forbindelse med verdensgjenløsningen. De er i stor utstrekning blitt det vi uttrykker som antikrist.

xxiv- 1-28

Intet under at verdensgjølseren kunne forutsi den antikrist som måtte avf øde de siste tiders dommedag eller ragnarokk, det re-ligiøse og politiske kaos, den kulminasjon av det drepende princip menneskeheten idag sukker og stønner under.

xxx-1-8

Det er kun et uttrykk for denne midlertidige jordmenneskelige mentalitet, nemlig djevlebevissthet eller det som i Bibelen spakferdig er uttrykt som antikrist.

K-76-159

Tro man at antikrist bare ville være en eller annen liten religionsfornekter et eller annet sted hen i det eller det land. Nei antikrist er en tankefære som er akkurat motsatt den hellige ånd.

K-76-161

Og således blir antikrist de vesener som Kristus uttrykte som bukkene ved sin venstre side, som skulle gå frem til lidelse.

K-76-160

Det er i dette overgangsstadium, fra å kunne oppleve sannheten i form av tro, og til de når frem til å kunne oppleve sannheten som direkte viden, at antikrist florerer.

ARBEIDE.

2658-39

Det er jo nettopp derfor at ethvert menneske i verdensstaten må yde akkurat det antall arbeidstimer for staten som tilfredsstillelsen av dets livsbehov og andre ønsker og begjær koster staten å virkeliggjøre.

2658-40

Det er nettopp verdensstatens fortrinn at dens hovedoppgave er å garantere at alle mennesker kommer på sin rette plass, dvs. kommer til å arbeide eller skape i de områder som nettopp passer for deres begavelsesstandard, slik at de kommer til å arbeide i sin hobby.

2658-40

Den menneskelige arbeidsevne er fundamentet for den fysiske velferd. Det finnes således ikke noe bedre økonomisk prinsipp enn nettopp dette å utdanne alle mennesker i deres hobby.

1331

Men når samfundet ikke kan garantere individet arbeid, er individet satt tilbake til dyrets livsbetingelse. Det har ikke annet å gjøre enn å benytte seg av dyrets selvtektsmetode. Det må ta selv, hvis det ikke foretrekker å legge seg til å dø. Hvem er da mest asosial, samfunnet eller tyven.

105

Ved "kunstig levevei" må her forstås alle sådanne inntektskilder ved hvilke et individ kan opprettholde sin eksistens uten å yde noe som helst arbeid til gjengjeld. Til slike kunstige leveveier hører blant annet også fattighjelp, arbeidsløshetsunderstøttelse, spillegevinster, arv osv. - dette er leveveier som opprettholdes ved andre veseners arbeide.

105

I verdensstaten kan Intet som helst arbeidsdyktig menneske komme til å eksistere gratis, men må for sin eksistens yde et for hele jordmenneskeheten og det selv absolutt nyttig arbeide.

106

Men når man lever på andre veseners arbeide tvinges disse ves ener til å unnvære det fulle utbytte av sitt arbeide. ...og de på-gjeldende vesener må som følge herav bli unaturlig primitive, utslitte, fattige og overanstrengte.

106

Livets fornemste og naturligste adelsmerke er arbeide, og at et vesens virkelige og absolutte storhet utelukkende kun kan bestemmes av dets uegennyttige eller uselviske frembringelser.

109

Men da ledighet ikke er i harmoni med loven for tilværelse, vil det stadig gjennom verden lyde: seks dager skal du arbeide, men på den syvende skal du holde hviledag.

-Dette vil igjen si at disse frimaterielle dager vil bli studiedager da man lovbefalt må studere kunst, videnskap, sprog, samfunnsøkonomi, håndverk.

109

Vi blir likefrem vidne til at denne frihet (fra arbeide) like frem utgjør en underminerende kreftsygdom for selve jordmenneskeheten, idet den er identisk med det i den daglige tiværrelse nu inntil trivialitet omtalte lediggjengeri som uttrykkes under begrepet arbeidsløshet.

109

Fagbevegelser og politiske organisasjoner har begynt å reise seg til motverge (mot privatkapitalismen). Og dette motverge vil ikke komme til å stanse før hele verdens samlede verdier er bragt inn under en for alle fem verdensdeler, en for hele menneskeheten felles finanshovedkasse.

115

Intet individ skal jo forsørge andre enn seg selv bortsett fra små avdrag til barne-, sykdoms- og aldersfond.

- Enhver kvinne som skal være hustru eller mor får jo også denne sin misjon utregnet i normalarbeidsdager, og mottar sine kvitteringer herfor.

xiii-52

Men når det (lønnarbeidet) kun er arbeide som må utføres for opprettholdelsen av eksistensen for arbeideren selv, hans ektemake og avkom, blir der i prinsipp ikke noen forskjell på dette arbeide og det arbeide dyret utfører for å opprettholde eksistensen, likeledes for seg selv, sin make og avkom. Og det er ikke det av selv-oppbyggelsesdriften dikterte arbeide som opphøyer mennesket fra dyret.

xiii-53

Hva er det da som bevirker at jordmennesket er noe mere enn et pattedyr. Det er alle de manifestasjonsarter som ikke er nødvendige for, eller har noe å gjøre med opprettholdelsen av ekteskapet, forplantningen eller parringsakten, ... ikke fordi de er en betingelse i selvoppbyggelsesdriften, men kun fordi det er en guddommelig nydelse å beskjeftige seg med disse særlige manifestasjoner for disses egen skyld.

xiii-53

Å utføre en særlig bestemt manifestasjonsart eller et særlig stykke arbeid bare fordi det ligger en særlig glede og inspirasjon i å utføre selve arbeidet, er en helt ny mentalitet.

xiii-54

Men disse store genier valgte å skape kunst fremfor å skape formue.

xiii-58

Derfor er spørsmålet her ikke hvilket arbeide man helst vil utføre, men derimot hvilket arbeide som gir flest penger eller størst økonomisk vinning, idet den her tilegnede valuta utgjør det halmstrå som alle økonomisk slavelenkede jordmennesker med begjærighet griper etter i den tro at de kan heve seg opp av det materielle fangenskap, og kjøpe seg deres sjelers tapte frihet tilbake. Og på denne overtro er stormagasinet og forretningsverdenen basert

xvii-3-71

Menneskets arbeidsevne vil i fremtidsstaten være det samme som det en millionformue er idag.

xxv-54

Millioner av mennesker kan ikke få så meget arbeide at de kan tjene til det daglige brød, medens andre har adgang til å tjene tusener og atter tusener av ganger mere enn det som er nødvendig for disse veseners daglige normale livsbehov.

xxv-68

Derfor eksisterer hele den ikke-besiddende klasse, hvilket igjen vil si den største part av allverdens millioner av mennesker ennu som treller, fengslet i tvungne leveveier.

xxx- 1-31

Det kan ikke betale seg for verdensstaten å ha noe som helst menneske anbragt i noe annet enn nettopp dets hobby.

K-71-263

Hvis en organisme ikke holdes i funksjon, hvilket i dette til felle vil si i arbeide, vil den også bli sykkelig og døende.

- Det er således forlengst blitt en kjennsgjering at en slekt hvis generasjoner lever i lediggang, på et gitt tidspunkt faller som ofre for denne lediggang, blir kraftløse, degenererte individer som på intet punkt kan måle seg med den arbeidende mann eller kvinne av arbeiderslekt.

K-71-264

Derfor (fordi skapelse direkte øker livslysten) vil lediggang etterhånden bli menneskehetens største og mest sunnhetsfarlige svøpe.

K-71-265

Arbeidsløsheten er blitt et problem intet som helst politisk parti i verden er istand til å løse. Det er simpelthen en følge av en av naturens egne krefter frembragt kursendring i den jord-menneskelige utvikling eller kulturskapelse.

K-71-265

Og så lenge den jordinneskelige politikk ... ikke er blitt bragt i samklang med denne av naturen selv foretatte kursendring, vil arbeidsløsheten vokse og vokse for til sist å bli den maktfaktor hvorigjennem naturen vil velte det jordiske menneskes nuværende innstilling til individets eiendomsrett og medborgerskap.

K-71-265

Maskinenes kosmiske hensikt er ene den å bevirke at det grove materielle arbeide ikke behøver å utføres av mennesker. I første omgang har dette naturligvis ført til at mange mennesker jorden over er blitt arbeidsløse.

K-71-266

Arbeidsløshetstallet eller summen av overflødige mennesker vil uunngåelig på ett eller annet tidspunkt gi seg til å vokse mot det gigantiske (pga. maskinenes stadige forbedring og økende folketall).

K-71-266

Vi nærmer oss med stor hast den tid hvor maskinene, pluss et i virkeligheten meget begrenset antall mennesker, kan produsere de for verdenssamfunnet nødvendige materielle ting.

ARV OG MILJØ.

v-13

Mens farens og morens anlegg eller tendenser i en viss utstrekning kroppslig dominerer i barnealderen for derefter å avta henimot 30-årsalderen, så dominerer individets egen arvelighet eller dets medfødte tendenser fra en tidligere tilværelse dets kropp fra den nevnte alder og videre frem til og igjennom døden.

ASTROLOGI.

K-72-215

Det de (menneskene) ønsker å vite er i regelen kun noe privat skjebnemessig. Og det kan jo også i visse tilfeller ha sin betydning, hvis astrologen foruten sin spesielle viden basert på studier, også besidder intuitive evner og er så stor en psykolog at han kan se hvem han har for seg, og hva vedkommende kan tåle å få vite.

Ellers kan horoskoper bli til større skade enn gavn, og man bør derfor, hvis man vil beskjeftige seg med denne eldgamle videnskap, gå frem med den største varsomhet.

ATOMKRAFT.

2263

Uten denne makt (kjærligheten) ville jordmenneskeheten bli lemlestet til døde av dens egen gudløse intellektualitet og den herav fødte evne til ved hjelp av avsporing av selve jordklodens egen livskraft (atomkraften) å mangfoldiggjøre overtredelsen av livets største bud: du skal ikke drepe.

x-b-44

Tror man ikke det er meningen at denne umåtelige kraftkilde (atomkraften) likesåvel som de øvrige fabelaktige former for teknisk og kjemisk kunnen jordmenneskeheten har tilegnet seg, skal brukes til fordel for nesten.

xxix-39

Og hvis ikke det guddommelige forsyn i en nær fremtid nettopp stanset menneskenes atomsprengninger, ville de ødelegge selve kloden. Men så vidt kommer det slett ikke til å gå. Det er ikke guddommens mening at menneskenes genialitet til å sabotere og ødelegge livet for levende vesener, skal være sluttfacitet på jord-menneskehetens utvikling.

AUTOMATFUNKSJONER.

412

Slike automatfunksjoner kan aldri noensinne oppstå uten først å ha eksistert som vanefunksjoner.

AUTORITETSTRO.

xiv-9

Det er med menneskeheten i dens barndom som det er med de mindreårige barn. De må tro på autoriteter.

xv-2-51

For den store masse av mennesker som lever på religiøs autoritetstro og derfor er uten evne til å stille intellektuelle krav til den bibelske beretning, ble begivenheten i Getsemane have kun en ytre fysisk, efter bibelens beretning.

xv-2-53

Anderledes derimot med det åndelig modne menneske. - For ham har disse (bibelens) beretninger avslørt seg som utlagte visdoms-depoter.

K-41-9-42

Samme almenhet tar i utstrakt grad en professors eller annen videnskapsmanns uttalelser meget høytidelig eller alvorlig, uten å ta hensyn til om professorens uttalelser forekommer ut fra det felt hvor han er autoritet, eller de forekommer ut fra det felt hvor han ennå er en fusker.

K-72-66

Når det tilsyneladende ser verre ut i verden idag enn noensinne før, er det fordi religionene som tidligere med sin autoritet og suggesjon formådde å holde de ukjærlige krefter noe i age, er ved å miste sin makt over menneskene.

AVFØRING.776

Oppfyllelsen av dette ønske kan kun skje ved frastøtning av de materier som tidligere var gjenstand for jegets tiltrekning.

- Den uttrykker kloakksystemet i enhver form for organisasjon og skapelse og følgelig også i enhver form for kulturs og mentalitets tilblivelse.

361

kjøttet er der en stor mengde mikroindivider som ikke kan opptas som næring. Disse mikroindivider blir gjennom fordøyelsen drept. Og deres lik danner tilsammen det vi kaller avføring.

AVGUDSDYRKELSE.

59

Avgudsdyrkelse og hedenskap er det samme som sann gudsdyrkelse i fostertilstand.

BALANSE/UBALANSE.

xii-b-17

Hva er det da som fremkaller denne hindrende ulikevekt (i jordmenneskenes bevissthet) + Som det fremgår av ovenstående skyldes den altså overdreven tiltrekning og frastøtning. - den er her som i alle andre livets tilskikkelser av elektrisk natur.

xii-b-18

Denne ulikevekt kjennes igjen i det daglige liv bl.a. som forelskelse, gjerrighet, maktsyke, forfengeligheit hvilket er uttrykk for en for stor sympati for det pågjeldende objekt.

xii-b-18

De evige lover tilkjemper likevekt, dvs. individets opplevelse av verdensaltets grunntone: "den evige fred", som nettopp er det samme som naturens egen likeleige fordeling av energiene på de rette plasser og felter.

xii-b-19

Ved ulikevekt eller for mye eller for lite sympati, kan individet umulig oppleve den normale fornemmelse av sin egen tilstedeværelse i universet.

xii-b-19

En av de ulikevektstilstander som hovedsagelig kan følge individet lengst frem i dets vandring mot lyset, for tilsist å bli en total hindring for opplevelsen av den høyeste viden, er begjæret etter å brilliere.

xii-b-24

Vi kommer nu til en tredje kategori vesener, dem hvis følelse og intelligens nogenlunde balanserer, og som derfor, enten de nu er i besiddelse av stor eller liten følelse, alltid har denne tøylet av en tilstrekkelig fornuft.

Da virkelig fornuft eller intelligens skaper harmoni mellom individets manifestasjoner og universets lover, vil ovennevnte altså si at slike individers magnetiske tiltrekning til de forskjellige omgivende momenter i deres daglige liv, blir i likevekt.

xii-b-27

De høyest utviklede "likevektsvesener" (som har balanse mellom intelligens og følelse) kjennetegnes ved:

- *De er blottet for alt begjær etter å ville brilliere.
- *De er stillferdige, sympatiske og forstående overfor alt og alle
- *De har lett for å tie når andre vil vise sin kunnskap.
- *De ønsker ikke på noen måte makt eller berømmelse.
- *De vil helst leve ukjent og ubemerket, og kommer bare offentlig frem når plikten, ikke forfengeligheten kaller.
- *De ønsker ikke å overtrumfe hverandre.
- *De begynner å elske alt levende og føler avsky ved å drepe, såre og lemleste både innad og utad.
- *De mottar den evige visdom med ydmyghet, takknemlighet og kjærlighet.

DEV-1-103

Ved over- og underbalanser vil her være å forstå de hemninger og forceringer det uferdige vesen skaper i sin energi- og bevegelsesføring.

BEDØMMELSE.

2410

Det er således tåpelig å bedømme sin neste ut fra sitt eget synspunkt.

919

De tendenser og egenskaper som er blitt kjennsgjerninger i vårt eget indre, blir vi jo autoriteter til å bedømme hos andre. Jo mere vi kjenner til en bestemt bevissthetssegenskap, jo bedre kan vi bedømme samme egenskap når vi møter den utenfor vårt eget selv.

919

De egenskaper vi ikke kjenner, kan vi selvfølgelig heller ikke straks bedømme eller forstå når vi møter dem hos andre. Og det er denne foreteelse som er den dypeste rot til det onde i verden.

1361

I samme grad som vesnenes organisme, mentalitet og sansebegavelse er uferdig, i samme grad vil deres evne til å skille det uferdige fra det ferdige også være en uferdig foreteelse. Det er derfor ikke merkelig at jordmenneskene i mangfoldige felter bedømmer det uferdige som ferdig, og gjør dette til et ideal.

K-68-291

Naturligvis har vi lov til å bedømme andre, ja det har vi likefrem plikt til, for på basis av en bedømmelse kan vi best vite hvordan vi i vår vekselvirkning med dem kan være mest positive.

- det kunne jo være at noen av de personer, De ikke riktig kan like, rummer spiren til evner og talenter som nettopp Deres vennlighet og kjærlige omtanke kunne få til å vokse frem i lyset.

K-73-189

Ikke en kritisk bedømmelse basert på en fariseisk glede over "ikke å være som disse", men en evne til å bedømme på hvilken måte man kan handle kjærligst nettopp overfor mennesker som trenger til hjelpen, men som ikke viser evne til å vise synderlig takknemlighet eller til å yde noe igjen.

K-73-189

... så finnes der også en form for godhet (tossegodhet) som i den grad er følelsesbetonet og uten den intelligenskontroll som kan bedømme om de mennesker som skal ta imot, virkelig har bruk for det som ydes og om de ønsker å ta imot.

BEGJÆR.

511

Begjæret utgjør en innadgående kraft (tiltrekning) og en utadgående kraft (frastøtning).

513

Begjæret er all tiltreknings- og frastøtningskrafts, og dermed alt bevissthetslivs moder. Alle tanker er barn av begjæret.

514

Og med denne videns inntreden i bevissthetslivet (i dyreriket) blir begjæret eller lengselen identisk med det vi kaller vilje.

1335

Uselviske begjær vil nemlig aldri noensinne kunne skape indignasjon eller vrede. Begjær som skaper slike foreteelser vil alltid uunngåelig føre tilbake til selvishet.

L-217

Begjæret utgjør en indre draging eller tiltrekning mot det behagelige. Det behagelige blir igjen således målet for begjæret. Denne draging imot det behagelige blir tilsist så koncentrert at den blir identisk med det vi ellers kjenner som vilje.

L-219

Efterhånden som anelsen eller instinktbevisstheten ble supplert med begjærbevisstheten, begynte vesenet å komme i konflikt med livets lover, idet det fikk begjær hvis oppfyllelse mere eller mindre betød nedbrytning eller ødeleggelse av andre veseners daglige liv og velferd.

L-220

Da begjærets oppståen i bevisstheten skyldtes det begjæredes innvirken på individet som behagelig, ble begjæret etter det behagelige det utløsende moment eller rettesnoren for individets manifestasjon av vilje. Men det... umiddelbart behagelige er ikke alltid identisk med det absolutt nyttige, men kan undertiden være identisk med det absolutt skadelige, giftige eller underminerende.

K-33-8-5

Når det fra et visst synspunkt synes å være fordelaktig å slippe ethvert begjær, er det kun uttrykk for at samme synspunkt ligger så lavt at man ikke er i stand til å overse begjærets sanne analyse, som nettopp ut fra et høyereliggende synspunkt viser seg å være den eneste absolutte basis for skapelsen av individets lyst til livet.

K-33-8-5

Da begjærene i virkeligheten er de tråder som knytter jeget til livet, skal menneskene ikke ledes bort fra begjærene.

K-33-8-5

Men da begjærene kan inndeles i to kategorier, nemlig de for individets utviklingstrinn naturlige, og de for samme trinn unaturlige, og de unaturlige skaper usunnhet og de naturlige sunnhet, vil individenes førelse mot de for hver især passende naturlige begjær til sist avføde en 100% sunnhet på ånd og legeme, hvilket igjen er det samme som en forklart tilværelse.

K-33-8-5

Men denne frigjørelse er ikke uten begjær, ti den opprettholdes utelukkende i tilfredsstillelsen av begjæret etter å få lov til å elske sin neste som seg selv.

K-68-95

Menneskene er i en viss form for unatur så lenge de begjærer. Herfra er selvfølgelig unntatt urbegjæret, dvs. begjæret etter livet. Begjæret etter friheten og freden er naturlige avskygninger av selve livs- eller urbegjæret.

K-68-98

De nuværende mørke tilstander i verden er resultatet av så-danne unaturlige begjær, dvs. begjær som er naturlige i dyreriket, men ikke i menneskeriket. Det er begjær etter å eie og begjær etter å utøve makt.

K-71-69

Store ukultiverte terrenger beherskes av begjær etter nikotin, alkohol og andre ødeleggende gifter. Et annet veldig område som likeledes henligger i villniss, er dets begjær etter animalsk føde.

K-72-240

Det (jordmennesket) må med sin vilje tvinge seg til å gi avkall på mange av de foreteelser det begjærer, men som det kan begynne å se vil være til besvær eller lidelse for andre vesener. I samme grad som det med sin vilje kan gjøre det, vokser det inn i et nytt livsstadium.

BEGRAVELSE.

B-233

En begravelse eller bisettelse er derfor i sin høyeste analyse ikke en begråtelsesfest.

- Derfor vil også all den strenghet i ceremoniellet eller tonene ved en jordeferd, som fordrer at alle deltagerne skal være 100% uttrykk for sorg, gråt eller nedtrykthet være stikk imot naturens lover, og demed ganske uberettiget.

B-236

Hvis man i særlige tilfeller i fremtiden vil foreta seg noe kjærlig utover det almindelige ved en jordeferd, vil hvite klær bli anvendt og alt vil bli smykket i hvitt; *alt vil bli basert på å lovprise dødens sanne identitet som en ny fødsel.*

- Man vil vite at sorgen er en slags egoisme, et utilfredsstillt begjær efter å eie noe som man i realiteten slett ikke har krav på.

B_237

De høytutviklede vesener som er besjelet av det motsatte tankeklima, uselvisheten og visdommen som igjen er det samme som den hellige ånd, sørger ikke over sine døde.

K-83-213

... alt det sortsyn som med fortvilelse, tårer og livslede idag gjør en bisettelse eller begravelse til en begråtelsesceremoni i sort og atter sort, vil endres således at begravelsen blir det den skal være, en lykkeønskningens og lysets fest.

BEHAG/UBEHAG.

1564

Denne evne til å føle behag og ubehag er altså moderevnen til alle øvrige evner. Den er urevnen eller den mentale instrument-tavle, igjennom hvilken jeget dirigerer hele sin opplevelse av livet.

1575

Det er således ikke en eneste nydelse som ikke har sitt motsatte stadium i et kretsløp, hvor den nettopp ikke er nydelse eller behag, men derimot virker som ubehag for sansene

1576

Enhver behagsfornemmelse eller ubehagsfornemmelse er ikke et spørsmål om opplevelsesobjektets art eller struktur, men derimot et spørsmål om sanseopphavets midlertidige plassering i sitt seksualorganiske kretsløp eller "den høyeste ild".

K-78-76

Når det medfører så mange besværligheter og lidelser (å være i den fysiske verden) var det da bedre om man kunne forbli i den åndelige tilstand?

Det var det kanskje sett i et bittelite lokalt perspektiv, hvor alt dreier seg om hva som i øyeblikket er mest behagelig for vedkommende vesen. Det behagelige er jo i almenhet det, man anser for også å være "det gode".

1362

Da det ferdige i tilværelsen alltid vil vise seg å være kulminasjonen av behagsopplevelse for dets omgivelser uten derved å skape ubehagsopplevelse for noe som helst annet vesen, vil det alltid stråle som identisk med harmoni.

BESETTELSE.

xxvii-56

Vi må også her erindre om at enhver kunstig forbindelse med det åndelige plan av ukyndige fysiske vesener kan være overordentlig farlig. Det kan føre til at man kan bli hjemsøkt og besatt av avsporede, perverse eller likefrem sadistiske ånder fra skjærsildsområdet.

- Det kan også føre til at vesener som er forfalne til narkotiske nydelser, drankere og lignende vesener som ennå befinner seg i skjærsilden og ikke er befridd fra sine ulykkelige tilbøyeligheter, og derfor lider under sterke begjær etter å få disse tilfredsstillende, kan besette fysiske vesener og igjennom dem få en slags tilfredsstillende.

xxvii-57

Besettelsen betyr for de pågjeldende fysiske vesener en forhøyet trang til den ødeleggende nydelse. Denne forsterkede trang til nydelsen som nu også i stor grad befordres av den besettende ånd, kan bli så sterk at det fysiske vesen tilsist mister all motstandskraft og blir mentalt og legemlig ødelagt i en slik grad at det kan føre til åndssvakhet for vesenet i dets neste fysiske jordeliv.

xxvii-57

En sådan (alvorlig) besettelse kan meget ofte ta sin begynnelse igjennom tilsynelatende ganske uskyldige spiritistiske eksperimenter. Det er derfor sunnest å holde seg til den naturlige forbindelsesvei til den åndelige verdens vesener igjennom sin normale, sunne søvn.

K-33-4-15

Besettelse kan finne sted og er ofte en fremragende faktor i årsaken til forbrytelser, mord og drap.

K-33-4-15

Besettelse kan også være av lys natur, men denne form er ikke så almindelig idet lyse ånder forholdsvis hurtig forlater den første sfære i den åndelige verden, hvilken er den sfære hvorfra all mørk besettelse kan utløses, og som derfor hovedsagelig huser primitive og mørke ånder.

K-33-4-15

Besettelse kan derfor kun finne sted i sådanne tilfeller hvor individet har tapt troen på sin vilje eller har mistet sin selvkontroll, f.eks. i trance, hypnose, under hissighetsanfall osv.

K-33-4-15

Overfor åndelig besettelse har ethvert normalt individ så megen motstand at det ikke kan besettes mot sin vilje.

K-33-4-15

Det gjelder derfor om aldri å tape sin selvtilid, ti (=for) i overbevisningen om at intet åndelig vesen kan ta ens fysiske legeme som jo absolutt kun er bestemt for en selv, i besiddelse, ligger beskyttelsen.

K-72-179

Den av de to hatefulle parter som er død, har virkelig i visse tilfelle mulighet for å forfølge og besette sin fiende hvis denne ikke er beskyttet av sine egne tanker.

K-72-180

Hvis mennesker som man kanskje ikke har hatt det beste forhold til, er døde, skal man tenke kjærlig på dem, eventuelt be for dem at de må finne fred, så er man ikke alene med til å fjerne sitt eget helvede, men de tankeimpulser man sender den avdøde kan komme til å hjelpe denne.

K-72-180

Besettelse er i virkeligheten det samme som hypnose. Hypnose adskiller seg kun fra det vi almindeligvis kaller besettelse derved, at under hypnose er den hypnotiserte besatt av et vesen som har en organisme på det fysiske plan, medens vedkommende under besettelse faktisk er hypnotisert av et vesen som ikke har noen fysisk organisme og som den hypnotiserte eller besatte derfor ikke kan se.

K-72-181

Hvor som helst og når som helst et menneske forteller et annet menneske en usannhet, vil det si at vedkommende blir suggerert til å tro at det er sannheten han får å vite.

BESKYTTELSE.

2450

Å tilgi sin neste betyr ikke at vi ikke må beskytte oss mot ham, men denne beskyttelse behøver ikke å være fiendtlig, selv om den i givne situasjoner må være en maktutfoldelse.

2502

Som tidligere nevnt betyr dette naturligvis ikke at man ikke må beskytte seg mot enno meget primitive menneskers livsfarlige utslag, men denne beskyttelse skal absolutt ikke befordres av hat, vrede eller bitterhet imot de nevnte vesener.

2531

overfor det uferdige vesens dyriske eller livsfarlige an-slag må man naturligvis beskytte seg, men denne beskyttelse må absolutt ikke være et resultat av vrede eller hevnløst, men derimot et resultat av den høyeste forståelse av den virkelige situasjon som denne neste befinner seg i, og som bevirker at han ikke kan være andreledes.

2531

De primitive mennesker rives med av indre krefter og kommer derved til å støte ubehagelig mot andre vesener som ikke har forstått å beskytte seg mot sådanne situasjoner.

2579

At vesenet må beskytte seg mot den hedenske parts mindre utviklede livstilstand, er selvfølgelig. Men denne beskyttelse må hverken befordres i kraft av hat, tortur eller henrettelser. Den må skje i absolutt menneskekjærlig ånd og virkelig forståelse for å være i kontakt med den absolutte eller virkelige kristendom.

2129

Men denne beskyttelse(overfor uferdige vesener) må ikke være basert på bitterhet, vrede eller straff. Den må ta 100% hensyn til den uvidenhet som alltid er den pågjeldende situasjons sanne årsak.

2262

Det finnes også humane eller menneskelige måter å beskytte seg på, rent bortsett fra karma- eller skjebneloven som bevirker at man er beskyttet imot likeså mange procent ond skjebne, som ens mentalitet manifesterer menneskelig væremåte.

2297

Man må selvfølgelig likeså godt beskytte seg mot dyriske utslag når de utfoldes av mennesker, som når de utfoldes av dyrene. Men denne beskyttelse må bare ikke skje i hissighet og vrede, men i den fulle forståelse av situasjonens virkelige årsak.

viii-35

Dette å bli seierherre (i de siste blodbad og drapsutfoldelser) er en lidelse, en tortur og et besvær som er enno verre enn det besvær, man med mordvåpnene trodde å kunne beskytte seg mot.

viii-35

Å bruke makt uten intellektualitet, dvs. en makt som ikke er en beskyttelse av retten, men derimot en beskyttelse av egoismen, skaper den største dødsfare et individ kan komme i.

xiv-2-61

Det er denne beskyttelse (mot de livsfarlige dyriske naturer) det moderne politi og rettsvesen er den første begynnelse til:, men det er ennå langt fra å kunne oppfylle det formål det engang skal nå frem til.

xxiv-63

... å skape en betryggende beskyttelse mot de mindre utviklede menneskers dyriske eller inhumane anslag på en slik måte at denne beskyttelse ikke dømmer og behandler dem som forbrytere, men derimot mere eller mindre som barnesjeler i det begynnende menneskerike, altså som uferdige mennesker.

xxviii-1-12

... ingen kan drepe, ingen kan drepes; mord og drap som beskyttelsesmiddel er en total illusjon. Den eneste vei til beskyttelse mot en ulykkelig skjebne kan utelukkende kun skapes i kraft av den beskyttelse og lykke man selv skaper for andre levende vesener.

xxix-4 2

Kan man ikke beskytte seg ved å tale kjærlig og fornuftig med sin neste, må man beskyttes av øvrigheten. Den er jo til for samme selv om den ennå ikke er fullkommen.

DEV-3-284

Denne beskyttelse (mot nestens dyriske natur) skal bare ikke være ved hissigheit, vrede og vold, forbannelser og eder, men absolutt kun igjennom humane beskyttelsesforanstaltninger som ikke beskadiger hverken sjel eller legeme.

K-68-291

Alle jordiske mennesker vil engang komme til å leve under en fullkommen kosmisk beskyttelse, men det kan kun skje gjennom deres beskyttelse av andre og deres spirende evne til å la en kjærlig bedømmelse avløse en dom.

K-73-151

Det er mange måter å forsøke å beskytte seg på, både for stater og personer, men der er kun en virkelig beskyttelse, og det er den utstråling av kjærlighet til alt levende som kan utgå fra de levende vesener. Manglende kjærlighet vil altså alltid vise seg å være manglende beskyttelse.

K-74-77

Naturligvis må samfunnet beskytte seg mot farlige og asosiale individer, men beskyttelsen skal ikke være drap og straff.

- Man er nødt til å frata de asosiale mennesker retten til å ferdes fritt mellom andre samfunnsborgere.

K-76-150

Men forsynet har skapt en sone hvor det vi kaller rettsvesen, politi og myndigheter sørger for beskyttelse av vesnene i de felter, hvor det ellers ville være selvutslettende å vende den høyre kinn til når man blir slått på den venstre.

K-78-189

Men danskene er ikke lenger et krigsfolk, og dette er i seg selv et meget stort fremskritt. Danskene er et fredelig folk, og i denne deres innstilling ligger en umåtelig stor beskyttelse. Men på mange andre områder har også dette folk mange ting å skulle lære.

BETALING.

2426

Det menneskene skulle betale er ikke selve produktene, men den menneskelige arbeidskraft som bringer produktene frem, og gjør dem brukbare for menneskelig tilværelse.

2426

Menneskene betaler for produkter som de kosmisk sett er med-eiere av.

BEVEGELSE.

2463

Der forekommer ikke en eneste bevegelse som ikke utgjør et ledd i en tankefunksjon og således uttrykker noe av en tilkjennegivelse av et levende vesen.

728

All bevegelse er jo en utløsning henimot en likevekt. Hvis ikke alt søkte mot likevekt, var der ingen bevegelse og heller ingen opplevelse.

777

Men bevegelse er ikke noe i seg selv. Hvis der ikke er noe som kan beveges eksisterer bevegelsen ikke.

784

Bevegelse kan eksistere i avstand og i tilstand (forvitring).

431

All bevegelse i universet er en ulikevekt mellom tyngde- og følelsesenergien.

787

Bevegelse kan aldri eksistere selvstendig, den vil alltid være ledd i en eller annen planmessig skapelse.
- Bevegelse er lik livsytring.

787

Hva er jordskjelv, vulkanutbrudd o.l annet enn bevegelsesarter som er kommet utenfor jordjegets bevissthetskontroll eller sunne automatfunksjoner, og dermed blir til en katastrofe.

788

(i X.2) vil vi finne både en absolutt stillhet eller et fast punkt og bevegelse, hvilket er utelukket i de to andre X-er.

819

Å se enhver bevegelsesart, likegyldig om den fremtrer for oss som materie, stoff eller kraft eller som uttrykk for vilje og dermed for liv og bevissthet, er å se, ikke relativt, men absolutt.

821

.....eller så små svingnings- eller vibrasjonsarter, at vi slett ikke ser disse som bevegelse, men derimot som fast stoff.

522

En sådan bundet form, og derfor mere langsomt og langstrakt forekommende eksplosjon, er det samme som det vi i alminnelighet kaller bevegelse. Hele tilværelsen er en skala av hemninger for eksplosjonen.

540

Bevegelse vil i alle eksisterende former og tilstander være en årsaksvirkning, og blir derved uunngåelig identisk med noe som er noe annet underlegent. Dette annet kan kun være X.1.

2096

Men alt utenom oss, og alt i vårt indre med unntagelse av vårt jeg, er bevegelse og derfor foranderlig.

2306

Foruten de forannevnte bevegelsesarter (fra sted til sted), finnes det et helt osean av andre former for bevegelse.

2308

Alt som eksisterer som stoff eller materie er kun organiserte reaksjonskombinasjoner av bevegelse.

2316

Men for at bevegelse kan finne sted, må der være noe som kan beveges, og noe som setter bevegelsen i gang. Uten disse tre realiteter kan bevegelsen umulig eksistere.

2317

All bevegelse befordres ved kraftutløsning; kraftutløsning dirigeres av viljen som er det samme som ønsker og begjær, som igjen er et utslag av bevissthet, som beherskes av jeget.

233

Men når alle skapte ting er identisk med bevegelse, og bevegelse er det samme som forvandling, er alle de skapte ting således underkastet en stadig forvandling.

- Ingen skapt ting er absolutt i dag som den var i går.

243

For å komme til det virkelig faste punkt bak bevegelsen, må vi passere det fysiske plans grense. Da alle fysiske bevegelser på denne grense blir lik intet, idet de ikke mere kan oppleves med de fysiske sanser, kan bevegelsen ikke lenger oppleves som bevegelse, men som ide, dvs. hensikt.

vi-b-15

Men en absolutt stillhet er et dødpunkt som aldri noensinne vil kunne komme igang, thi hva skulle bevirke denne igangsettelse annet enn bevegelse. Kun bevegelse kan avføde bevegelse. Stillhet vil jo umulig kunne avføde en sådan.

viii-66

Bevegelse er det samme som skapelse, hvilket vil si en omforming eller forvandling av tingene fra en tilstand til en annen.

viii-66

Alle ting har to sider: en innvendig og en utvendig. Den innvendige side av bevegelsen er sanseførmelse...viljeføring, bevissthet, tenkning og dermed førmelsen av liv. Den utvendige side er vibrasjoner, bølgelengder, hastighetsgrader, dvs. faste, flytende, luft- og stråleformige foranderlige foreteelser.

viii-68

Naturvidenskapen vil ikke kunne akseptere at enhver fysisk bevegelse er en forlengelse av psykisk bevegelse som jo igjen er det samme som et immaterielt *noe*'s tenkning, viljeføring og bevissthet.

viii-124

Livet viser inntil overdådighet at intet er stillestående, intet er blivende innenfor livsopplevelsen. Hvordan skulle dette være tilfelle da hele universet eller verdensaltet er en eneste stor energi- eller bevegelsesbølge.

viii-124

For at bevegelsen skal kunne oppleves, må den danne kontraster. Og all bevegelse i verdensaltet er i kraft av et evig prinsipp fremtredende i grader av hastighet.

xxviii-1-6

De forstår ikke at enhver bevegelse, ganske ligegyldig av hvilken art den så enn måtte være, absolutt ville være en umulighet uten noe som helst levende opphav.

xxviii-1-20

Der eksisterer således ikke en eneste bevegelse som ikke er virkningen av noe levende. Men da det fysiske plan kun er bevegelsesarter, eksisterer dette opphav altså ikke på dette plan. Og da det i seg selv ikke er bevegelse, kan det ikke innvirke på sansene. Det må derfor evig være utilgjengelig for sansning.

xxviii-1-24

I dette stoff eller i disse (bevegelses-) kombinasjoner kan jeget eller det levende noe gripe inn og skape nye bevegelseskombinasjoner, hvilket ikke noe som helst annet kan gjøre. Det er denne jegets inngripen og forandring av bevegelseskombinasjoner, som utgjør dets skapelse og opplevelse av livet.

DEV-1-45

I sin kosmiske analyse er bevegelse det samme som skapelse og opplevelse, rent bortsett fra at den utgjør stoffet eller materien i alle eksisterende skapte foreteelser.

DEV-1-45

All bevegelse er bevissthetsfunksjoner.

DEV-1-48

Alt består av kombinasjoner av de seks grunnenergier, omsatt til forskjellige former for bevegelsesarter.

DEV-1-94

Det finnes således ikke annet enn selve livet og det som opplever og skaper livet. Livet er således identisk med bevegelse. Bevegelse er jegets liv.

DEV-1-94

Uten bevegelse ville jeget ikke ha noe liv, og der ville ikke kunne eksistere noe som helst levende vesen, ja Gud ville heller ikke ha noe liv. Men til gjengjeld, hvis jeget eller Gud ikke eksisterte, ville der absolutt heller ikke eksistere noen som helst bevegelse, og dermed ingen som helst skapelse eller livsopplevelse

DEV-1-96

Denne lov (for bevegelse) bringer alle bevegelsesformer til å følge en bestemt hensikt som sluttfacit for bevegelse. Denne hensikt kjenner vi under begrepet balance, dvs. en likevekt mellom den selv og andre bevegelsesarter.

DEV-1-96

I absolutt forstand eksisterer den rette linje ikke. Den vil alltid være noe av et kretsløp i sitt prinsipp, og derfor fysisk sett noe av en sirkel. Enhver rett linje vil, hvis den er lang nok eller helt gjennomført, uunngåelig være en sirkel.

DEV-1-97

Når den rette linje ikke eksisterer i absolutt forstand, skyldes det at alle energi- eller bevegelsesarter er underlagt krets-løsprincippet, som befordres av den syvende grunnenergi, moder-energien.

DEV-1-99

Da enhver bevegelse i denne opphopning (av utsendte og tilbakevendende energier) danner kretsløp, idet den utgår fra jeget og kommer tilbake til dette, og da disse bevegelser igjen utgår i alle mulige retninger, danner de til sammen en kuleform rundt jeget.

- Disse bevegelsesarter utgjør til sammen vesenets livsopplevelse, som igjen er det samme som vesenets skjebne.

- (100) Denne kuleform utgjør et evig, urokkelig balanceprincipp, i hvilket jegets samlede energi- og bevegelsesmasse evig eksisterer.

DEV-3-228

Ingen som helst bevegelse kan i sin uranalyse bli til uten i kraft av noe levende.

B-46

Han (forskeren) vet således ikke ennå at enhver form for mål, vekt, bevegelse eller hastighet så vel i naturen som i hans egen organisme og bevissthet kun kan være uttrykk for vilje, og dermed for ånd og tenkning.

L-73

For den kosmiske iakttagelse finnes der ingen bevegelse som ikke samtidig er lyd, og ingen lyd som ikke samtidig er syn.

L-255

Å komme til erkjennelse av at alle bevegelser i naturen utenfor vår organisme, det være seg i stormens susen, havets brenning, skyenes flukt, solens varme osv. er organiske på samme måte som alle bevegelser inne i vår organisme så som blodomløp, fordøyelse, hjerne- og hjertefunksjon er det, og at alle eksisterende former for bevegelse således er identiske med livets uttrykksmidler og kjennetegn, det er det tyvende århundres verdensgjenløsning.

K-70-32

Den bevegelse som alt stoff befinner seg i, utløses av noe helt annet enn stoffet selv.

- Dette noe er organismens opphav, som ikke er materie, og som derfor ikke er tilgjengelig for direkte sansning.

K-72-147

Alle bevegelsesfaciter kan kun bli relative. Et absolutt facit kan kun være det faste punkt bak bevegelsen.

K-77-114

Det vi opplever som og kaller "stillhet" er opplevelsen av mangelen på kontraster mellom to bevegelser av forskjellig hastighet.

K-77-123

Det er meget viktig for mennesker å lære å forstå denne stoffets eller materiens hemmelighet, thi hvis man forstår denne og derved oppfatter all tilsyneladende stillhet eller ubevegelighet i materien som kamuflert mikrobevegelse, blir det langt lettere å oppfatte materien som uttrykk for liv og dermed som uttrykk for tanke, vilje og begjær.

BEVISSTHET.

2417

Men erfaringene for både de dramatiske hendelser så vel som erfaringene for de behagelige eller lyse opplevelser i dets tidligere liv, omdannes til bevissthet hvilket vil si: til viden, evner og anlegg.

2417

Hvis ikke dets organisme utviklet seg i samme grad som bevisstheten, ville det bli umulig for vesenet å manifestere den fullkommenhet som dets bevissthet representerer.

2536

Mennesker uten stor human følelse og intuisjon kan absolutt ikke fatte eller forstå de kosmiske analyser. Disse utgjør et bevissthetsfelt eller en mental sfære de ennå er ufødte i.

667

Enhver bevissthetstilstand er jo et trinn imellem de to ytterpoler: hat og kjærlighet.

718

Det levende vesens tanke eller bevissthetsfunksjon utgjør en forberedelse til noe som ikke finner sted i vesenets nuværende jorde liv.

377

Alt er bevissthet. Det evige ord: Guds ånd svevet over vannene er ved å bli til videnskap for det levende vesen.

1274

Bevissthetsliv kan kun eksistere i kraft av å oppfylle eller overtre betingelser.

2073

Ånd er mentalitet eller bevissthet. Bevissthet er igjen viden manifestert i tanker.

1692

Da bevissthet er det samme som tanker, vilje, viden og følelse og dette igjen er det samme som ånd, vil en livløs eller bevisstløs materie være det samme som et stoff i hvilket der ikke er ånd.

x-6

Ethvert levende vesens bevissthet er således basert på begjær og den herav utløste vilje.

xiv-14

Hva er alt det vi ser omkring oss? Det er kun et eneste stort svar og det er at Gud skaper bevissthet.

xxvi-57

Et vesens bevissthet består således dels av tankebilleder, som er kopier av vesenets ytre omgivelser, og dels av tankebilleder som er vesenets egne originale.

xxx-2-57

En sådan jonglering med materier eller stoff som ikke er fysisk ser vi i vesenets hele bevissthetsfunksjon.

xxx-2-73

Det er denne hinsides den fysiske organisme fremtredende elektriske struktur ved det levende vesen som utgjør dets bevissthet som er en fellesbetegnelse for vesenets tanker og tankefunksjon, begavelse og talenter, viden og viljeføring, moral eller væremåte, sympatier og antipatier.

Og det er hele denne kombinasjon av elektriske eller radiofoniske krefter som ligger til grunn for hvorledes den fysiske organisme formes.

DEV-1-53

Den del av Guddommens bevissthet som åpenbarer de lyse manifestasjoner utgjør hans "primære" bevissthet. Den utgjør fire livs sfærer eller tilværelsesplan, medens den del som åpenbarer de mørke manifestasjoner (Guds sekundære bevissthet) utgjør to tilværelses plan

DEV-2-121

Guddommens sekundære bevissthet bæres av vesnene i plante- og dyreriket.

- Guds primære bevissthet bæres av vesnene i det totalt fullkomne menneskerike, visdomsriket, den guddommelige verden og salighets-riket. Disse siste utgjør guddommens hukommelse. Disse spiralkretsløps-riker er således evige bevissthetsstadier i Guddommens bevissthet. Disse opprettholdes altså ved vesnenes evige passasje gjennom spiralkretsløpene.

- Passasjen igjennom kretsløpene opprettholdes i kraft av sult og mettelsesprincippet.

DEV-2-142

Det samlede organ for Guds primære bevissthet består altså av alle de i humanitet eller kjærlighet ferdigutviklede vesener i de kosmiske spiralkretsløps åndelige soner.

- Kun en sjettedel av verdensaltets levende vesener er redskaper for ufullkommenhetens og mørkets manifestasjoner. Disse vesener utgjør Guddommens sekundære bevissthet. Denne sjettedel er dyreriket. Planteriket utgjør en annen sjettedel. Denne sjettedel utgjør grensesonen mellom lyset og mørket i spiralkretsløpet, men hører i overveiende grad til lysets område.

DEV-2-156

Det er denne Guddommens primære bevissthet som utgjør den absolutt sanne virkelighet bak det fysiske plan. Det er igjennom den ne virkelighet at hele verdensaltet blir styrt og ledet.

K-68-134

Nattbevisstheten kunne også kalles den psykiske dagsbevissthet i motsetning til den fysiske dagsbevissthet.

- Den fysiske dagsbevissthet opplever vi når vi sanser gjennom det fysiske legemes sanser, nattbevisstheten opplever vi når det fysiske legeme sover.

K-68-135

Det område av dette jeg som utgjør dets overbevissthet, kaller jeg det levende vesens skjebneelement fordi det har ti oppgave å oppbevare hele vårt erfaringsmateriale, våre evner og anlegg i form av talentkjerner.

K-69-15

Er han (forbryteren) i øyeblikket forbryterisk og menneskelig sett negativ, er det fordi han tilhører den del av Guddommens bevissthet jeg kaller "Guddommens sekundære bevissthet" hvor fornyelsen både av de levende veseners og Guddommens bevissthet finner sted.

K-71-3

Men vesnenes nattbevissthet er absolutt ikke en bevisstløs tilstand. Den er beregnet til å bli likeså våken som den fysiske dagsbevissthet. Den er essensen av opplevelsene fra den fysiske dagsbevissthet.

K-71-3

Vesentes nattbevissthet er altså dets begynnende åndelige bevissthet som igjennom den fysiske, våkne dagsbevissthets opplevelser får en sådan kapasitet, at vesenet i kraft av den kan bli så fullkomment, at det tilsist ganske uten den fysiske organisme og tilstand kan leve i de aller høyeste verdener hvor kjærligheten og visdommen kulminerer.

K-72-88

Proletarbevissthet er den del av jordmenneskets mentalitet som er i konflikt med universets og livets lover, og som hviler på en masse falske forestillinger om livet og døden og ikke kjenner og bruker den guddommelige makt som heter bønnen i sitt daglige liv.

- Kongebevissthet er derimot noe forholdsvis nytt som er ved å gjøre seg gjeldende i jordmenneskets mentalitet, det er det menneskelige i mennesket som befordre nestekjærlighet og utfolder intellektuell skapeevne til helhetens gagn.

K-72-264

Den materie som således er mellemeleddet mellom det levende vesens jeg og den ytre faste materie, er blott en så dagligdags ting som det materiale som utgjør det levende vesens bevissthet. Det er individets tankematerie.

- Denne tankematerie utgjør universets almindelige materie i sin fjerde tilstand, den stråleformige. Det er altså en tilstand som svarer til elektrisiteten, radiobølger, kosmiske stråler etc.

K-73-45

Likesom menneskeheten er omgitt av en ytre fysisk verden, rummer den også en indre verden, en verden av tankebilleder eller bevissthetsbilleder. Hvert menneske rummer en hel verden av slike billeder. Noen av disse tankebilleder har det felles med mange andre mennesker; der kan likefrem tales om kollektivt tankemateriale.

K-78-123

De vil da (ved den store fødsel) komme til å oppleve at alle de ytre bånd de i så lang tid har følt seg bundet av, i virkeligheten har vært virkninger av bånd som bandt deres egen bevissthet.

K-82-210

Men vesener hvis bevissthet er hva vi kaller mørk, dvs. full av vrede, hat, sjalusi, bitterhet og irritasjon mm. utfyller tomrummet i sine organgalakser på en meget negativ måte, hvilket også er tilfellet om enn i andre variasjoner, hvor det gjelder den form for mørk bevissthet vi kjenner som sorg, angst, depresjon og stress.

K-78-65

Igjennom denne overbevissthet opprettholder jeget sin under bevissthetsstruktur, som igjen består av dagsbevisstheden og nattbevisstheden.

Kb-25-1966

I denne bevissthetstilstand (det kosmiske fosterstadium) er de levende vesener Guds lærlinger, de er under hans skapelse, hvis mål er å gjøre dem til "mennesket i Guds bilde".

B-80

Alle former for bevisstløshet kan kun opprettholdes på basis av et visst livskraftsoverskudd i blodet, og enhver organisme vil derfor i et slikt tilfelle uvegerlig gå sin undergang i møte, bli til et lik når dette overskudd er oppbrukt, hvis ikke individets tankeorganer innen dette tidspunkt igjen er begynt å fungere.

xxxi-66

Men Guddommen har også en sekundær eller fysisk bevissthetsstruktur. Denne del av Guddommens bevissthetsområde befordres kun av uferdigskapte vesener.

xxxi-68

Mineral-, plante- og dyreriket og det uferdige menneskerike, som altså utgjør Guddommens sekundære bevissthetsområder, er således hjemstedet eller området for selve Guds skapelse av mennesket i sitt bilde etter sin lignelse.

xxxi-72

Vi er her (i det sekundære bevissthetsområde) i 'syndefallets' verden, som rettere bør hete "feiltagelsene~verden", ettersom der i verdensaltet ikke finnes noen som helst virkelig eller absolutt synd".

xxxi-73

Ja, vesnene skal (i Guds primære bevissthetsområde) endog utvikle seg til å tale med ham (Gud), som en mann taler med sin neste.

BIBELN.

1166

De guddommelige overleveringer i bibelen har mere til formål å være en veiledning for det spesielle trinn i tilvenningssonene", enn de har til oppgave å være et for alle trinn detaljert uttrykk for den evige sannhet i sin helhet. (hertil er jo den hellige ånds komme bebudet).

1184

Når de vise fortolker sannheten er det ikke nok at den blir tilpasset slik at den blir et eventyr den enfoldige kan tro på, den må også i sin innerste struktur være den absolutte sannhet, slik at andre vise kan se den virkelige sannhet ligge fortolket i nevnte eventyrs detaljer.

1185

Det almindelig intellektuelle, hvilket vil si det kolde intelligente, vesen kan ikke se den sannhet som ligger gjemt i lignelsene. Her gjelder det: "salig er de fattige i ånden" (de med det religiøse instinkt i behold)

1185

Bibelens lignelser er fortolket slik at de av den enfoldige kan fornemmes som sannhet, og skape tro på og tillid til livet, og av den vise kan fornemmes som en glad gjenkjennelse av hans egen indre identitet med sannheten.

1198

Paradisfortellingen er jo gitt til vesener som inntil lede var mettet av mørkets opplevelse og dermed sv slangens førerskap. (Derfor er den partisk overfor lyset)

1312

Igjennom nevnte overblikk (over de to testamenter) kan vi se tendensen i jordmenneskehetens mentale forvandling gjennom årtusener.

1328

Det gamle testamentes intellektualisering av det rå maktprincipp er lykkedes. Dets misjon er fullbragt. Det har forlengt opphørt med å kunne føre mennesket videre og er derfor blitt foreldet.

2110

Bibelen lar det også skinne igjennom at det har vært en lysets tilværelse forut for den mørkets epoke som du nu her gjennomlevet.

- Den forteller om en paradisesets have i hvilken der ikke eksisterte noe ondt.

2243

"Guds veie er uransakelige". Er det ikke nettopp fordi der i vesnene eksisterer en medfødt instinktmessig fornemmelse av, eller tro på at der er en rettferdighet.

2248

Det er altså disse to evners utvikling (intellektualiteten og nestekjærligheten) som etterhånden avfolker dogmereligionene, idet menneskene ved hjelp av disse evner er vokset over den humane standard som religionene representerer, og det billede av Gud som disse har avfødt.

1630

Beretningen om verdensstrukturen eller selve livets historie fortalt gjennom de overleverte bibelske beretninger og andre religiøse skrifter, har til dato nesten utelukkende vært innstillet på å skape avsky istedenfor forståelse av mørket.

1630

På disse trinn på utviklingsstigen er det altså i verdensordenens favør og maktpåliggende for den bak alle religioner fremtredende verdensgjenløsning å innprente menneskene avsky for mørket.

1664

At menneskene i sin overmattelse av mørket ikke hadde bruk for en bibel som sidestillet mørket med lyset i den kosmiske verdensstruktur er naturligvis en selvfølge. Det ble bibelens oppgave å stimulere Guds siste befaling: "Det bli lys".

1738

Det nytter ikke å studere dogmene, bibelen eller andre hellige bøker. De er kun moralbøker for et særlig avgrenset felt av den høyeste ild, nettopp den del av samme som har til oppgave å befordre forplantningen. Her er det seksuelle livs historie utelukkende partisk fremstillet for dette avsnitt.

xiii-5

... ethvert av de andre evangelier eller fundamentale overleveringer av bibelske tradisjoner og budskaper, har en for almenheten åpenlys fortolkning... og dernest en for almenheten skjult side.

xiii-6

De bibelske tradisjoner, og særlig det nye testamentes to store overleveringer, jule- og påskebudskapet har ikke til hovedformål å være historiske data.

xiii-6

Opphavene til de bibelske beretninger har aldri tenkt seg å skape holdepunkter for en materialistisk videnskap.

- Og hvordan skulle vel det være gått til. En materialistisk videnskap totalt utskilt fra det religiøse prinsipp, slik den forekommer idag, har vært noe ganske ukjent i fortiden.

xiii-12

Om Jesus virkelig har eksistert eller han aldri har eksistert er ikke det fundamentale i juleevangeliet.

- Den som kun har interesse av å få konstatert virkelige beviser for Jesu historiske fremtreden, har i realiteten ingen bruk for juleevangeliet.

xiii-13

Juleevangeliet dreier seg jo kun om en stimulering eller befordring av den foreteelse vi kaller nestekjærlighet, eller rettere allkjærlighet. Og allkjærligheten er som bekjent ikke noe man kan' oppstille i mål og vekt. Den er i sin dypeste natur selve universets bærende prinsipp.

L-17

Naturen er verdens eneste absolutt sanne bibel. Den er livets bok. Å komme til å lese riktig i denne bok, så man ser at alt er såre godt, det er det nuværende mål for verdensgjenløsningen.

L-111

Og å forstå den (bibelen) riktig er ingen givet før de er nådd så langt frem i utvikling at de ved selvsyn har fått et så overlegent innblikk i samme mysterium, at de selv kan korrigere dens faciter ved hjelp av livet eller naturen selv.

L-136

Det gamle testamente i bibelen er et sant uttrykk for den guddommelige verdensplan, blott må man forstå at samme uttrykk blott er beregnet for troende, og ikke for tenkere.

L-136

Der er to slags mennesker i verden, barn og voksne.

- Barnets logiske sans er ennu slumrende. Det kan ikke bruke analyseringscentrene så mye som følelsescentrene. Det ønsker derfor ikke analyser, men eventyr.
- Menneskene fremtrer som tilhørende forskjellige mentale trinn i utviklingen. Og princippet barn og voksen finner vi her igjen på et annet plan.
- (140) Bibelens beretning er derfor eventyret som er fortalt det lille barn.

K-68-109

Bibelen er sannhet i sine store faciter, men det er i livet selv at man må finne utregningene til disse faciter. En sådan ut-regning må bli en ny form for videnskap som er en naturlig fortsettelse og utvidelse av den fysiske videnskap.

K-72-193

Det gamle-, det nye- og det tredje testamente (åndsvitenskapen) representerer kristendommens tre utviklingsfaser.

K-72-288

Men i de vise menns beretninger og deriblant evangeliene, er de ytre begivenheter blitt ikledd en bestemt form som er så genial at de, samtidig med å berette om begivenheter som er hendt som menneskelige handlinger og tildragelser, også beretter om naturprinsippene eller de kosmiske prinsippers utvikling i det enkelte menneske.

K-74-127

Å kritisere noe man ikke kjenner eller forstår, er jo det samme som å kulminere i villfarelse eller uvidenskabelighet. Man kan således ikke kritisere Bibelens uvidenskabelighet uten i kraft av sin egen uvidenskabelighet.

K-74-138

Det høyintellektuelle menneske som i dag leser bibelen, må derfor innstille seg på å lese dens bokstavform som symbolikk -ikke som analyse av den evige sannhet, hvis det vil høste et virkelig utbytte av nevnte bok.

K-74-148

Bibelen gir mennesket et fundamentalt overblikk, men ingen realistiske detaljer, kun symbolske; vitenskapen gir realistiske detaljer, men intet overblikk.

K-74-150

Den (bibelen) er som nevnt kun for vesener som i forveien tror. Den er således ikke for skeptiske forskere som søker rent vitenskapelige analyser.

K-74-163

Hvis det gamle testamente var et høyeste evigvarende ideal, hvorfor så manifestasjonen av dets motsetning i form av det nye testamente.

K-74-164

Denne Bibelens identitet som virkelig psykologi er ganske uavhengig av om nevnte bok er historie eller fantasi. Den er et stykke urokkelig virkelighet ganske uavhengig av om den er historisk sannhet eller ei.

K-75-29

Bibelens beretning er således i virkeligheten kun en fortelling om et avsnitt i kretsløpet. Dette vil altså igjen si: den del av kretsløpet som utgjør veien fra mørket til lyset.

BLINDHET.

K-74-64

Blinde mennesker er ofte meget musikalske, og de kan oppøve en evne til å oppleve med følesansen som normalt seende mennesker vanligvis ikke har.

- Men naturligvis følger denne sterkt utviklede føleevne også vedkommende menneske i kommende inkarnasjoner, hvor synsevnen igjen er utviklet.

K-74-64

Han (som påstår at utviklingen stanser med jordmennesket) er som den blinde som vil påstå at lysets og farvenes verden ikke er til. Og man vil dog ikke kunne bebreide en blind om han kom med en slik påstand.

K-74-65

De (utviklede mennesker) har nådd et utviklingstrinn hvor de selv begynner å skulle ha kontakt med en høyere sansedimensjon, og da er det en annen veiledning de behøver enn den kosmiske blindeskrift som den dogmatiske religionsform er.

BLOMSTERPLUKKING.

B-170

En dekorasjon av avskårne blomster er det samme som en bukett av avskårne plantelemmer, og gir det utsmykkede en uren aura.

B-193

Til det har plantene tilfelles med alle andre levende vesener som står i meget nær tilknytning til de høyeste verdener, at de endog i dødkampen stadig utløser sine guddommelige smil og varmer sine bødler eller mordere med denne deres altomfattende strålende velsignelse.

BUKKENE OG FÅRENE.

viii-21

Fårene utgjør åndsprincippet og bukkene materieprincippet.

- Fårene utgjør den gruppe hvis liv hviler på åndsprincippet og derved er forankret i tilværelsens høyeste struktur, humaniteten eller kjærligheten, mens bukkene er den gruppe mennesker hvis liv er forankret i fysisk materie og makt, hvorved de har tapt all forbindelse med universets høyeste krefter. De har derved mistet den livsviktige åndelige stabilitet som nevnte forbindelse avfører.

viii-22

Det er denne bukkenes og fårenes skjebne vi hver dag har for øye i de to store mentale livskontraster som mere og mere adskiller menneskeheten i to leire.

viii-29

Dette fårenes domene vil igjen være det samme som den nye materielle administrasjon av verdiene eller livsgodene i verden.

viii-40

bukkenes skjebne: dødens, gråtens og lidelsenes domene. Fårenes skjebne: humanitetens, intellektualitetens eller kulturens nye himmel og jord.

xv-45

De (som begynner å få human evne og lengter etter livsmysteriets løsning) utgjør da de vesener som Kristus uttrykte som fårene, som skilles ut fra de vesener som ennå er i mørket og som Kristus uttrykte som bukkene.

xv-45

Fårene er altså de vesener som er mere eller mindre modne til å motta og forstå verdensgjenløsningens nye form for veiledning:

livsmysteriets løsning i form av verdensaltets kosmiske analyser i logisk sammenhengende tankerekker, synlige for intelligensen, humaniteten og intuisjonen. Alt eftersom man har denne kombinasjon av sanseevne vil man møte Guds ånd, dvs. "talsmannen den Hellige ånd" i denne løsnings kosmiske analyser.

xviii-3-62

Fårene utgjør altså den gruppe mennesker som er opphav til alle de humane skapelser og goder for menneskene, medens bukkene tilhører den gruppe mennesker som sverger til krig og maktutfoldelse eller undertrykkelse av andre mennesker.

xviii-3-63

Denne gruppe mennesker (bukkene) er i vesentlig grad den fremherskende. Innenfor denne gruppe finner vi både regjeringsmedlemmer og andre autoriteter, dommere, sakførere og politifolk. Naturligvis forekommer disse to folkegrupper hver især ikke som får eller bukker i renkultur.

xviii-3-64

Da begge gruppene så og si er gudløse, er livet således et uløst mysterium for dem. Derfor må de leve på gamle moralske tradisjoner som i dag er foreldede og skader mere enn de gavner, men som engang i fortiden var til velsignelse. - Og da deres store viden om materien ikke kan gi dem noen som helst veiledning i deres sjelelige eller psykiske anliggender, er de ganske uten noe særlig åndelig ståsted.

xxix-53

Bukkene: Tror på krig som forsvar; hylder maktutfoldelse, diktatur, undertrykkelse, dødsstraff og henrettelser; utløser arbeids kamper, ulovlige streiker, lockouter og sabotasje i form av arbeidskonflikter. Uærlighet og bedrageri. Lever undertiden på andres bekostning; hylder det falske forretningsprincipp. (Oppsummering)

xxix-57

Fårene: Vil ikke delta i krig; finner seg heller i en fornærmelse enn å bli uvenner. Befordrer uselviske hjelpeskilder og freds bevegelser, hjelp til fattige og ubemidlede. Dreper ikke dyr. Spiser vegetarisk. Nyter ikke tobakk eller alkohol eller andre uhyggelige giftstoffer. Interessert i åndsvidenskap, skjønner at Gud er til. (Oppsummering)

xxix-58

Vi ser hvorledes menneskene etterhånden overgår fra bukkenes gruppe eller de ennu krigsbetonede menneskers kategori, til fårenes eller fredens gruppe, alt eftersom de har gjennomgått et viss antall av de virkninger av de lidelser de har påført sin neste.

xxix-71

Bukkene forstår heller ikke at det man vil at andre skal gjøre imot en, dette må man også gjøre mot dem.

DEV-2-170

De vesener som Kristus lignet med fårene utgjør altså de vesener som er lengst fremskreden i utvikling. De er foran bukkene: de materialistiske, inhumane, gudløse. De er likeledes foran de religiøst troende mennesker som lever på den uintellektuelle instinktreligiøsitet.

K-37-93

Dommedag er således nu ved å gå inn over jorden. Fårene skilles fra bukkene. *Denne adskillelse finner for største del sted umerkelig for individet selv gjennom reinkarnasjonen.*
- Og således går det til at noen nasjoner i særlig grad mere og mere blir befolket med glødende tilhengere av våpne makten ... og andre land blir befolket med vesener som forlengst ... har utlevet krigen.

K-37-95

Hvis ikke denne utskilning (til forskjellige land) fant sted, ville fårene jo være en stor hindring eller sperring for bukkenes krigs- og drapsutfoldelse.
- Ragnarokk er jo ikke annet enn de lidelser som fårene allerede i tidligere liv har gjennomgått, som nu venter bukkene.

K-38-134

Når Jesu væremåte eller Den Hellige Ånd igjen viser seg på jorden da skal altså alle folk *bli oppmerksom på den.*
Det blir da synlig hvem som er i kontakt med livet og hvem som er i disharmoni med dette. Der oppstår således to grupper mennesker i verden. Den hellige ånd skiller virkelig bukkene og fårene.

K-38-138

Men de (menneskene) opplever altså for tiden en epoke i hvilken de i særlig grad utskilles fra hverandre. Denne utskilning har i stor utstrekning funnet sted ved utvandring og finner ennu i noen grad sted ved raseforfølgelse. **Men den fundamentale finutskillelse finner sted ved reinkarnasjonen.**

K-38-139

Våk og bed at I ikke skal falle i fristelse. Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig.

Da kjødet betyr den dyriske vanebevissthet, og ånden viljen til det gode, vil ovennevnte altså si det samme som at det er bekjempelsen av de i menneskene ennu boende dyriske anlegg: egoisme, hat, kjøttspisning som er veien over til dommedagens høyre side.

K-72-217

Men overfor denne tale (jeg var hungrig, og I gav meg å ete osv.) følte disse (fårene) ikke at det var dem det ble talt til. De følte ikke at de hadde gjort så meget for kongen. Det viser oss at dette deres forhold til kongen ikke var noe påtatt eller beregnende, men et naturligt anlegg, en selvfølgelig væremåte som de ikke engang selv hadde lagt merke til.

K-38-217

Disse mennesker (bukkene) har alle vært selvrettferdige. Hva de mener å ha utrettet av godt, har de gjort for at det kunne sees hvor gode de var eller for vinnings skyld, eller av andre selviske årsaker. De har hatt fred på leppene, men krig i hjertene, og deres medmennesker har kun hatt interesse for dem, som midler de kunne bruke til egen fordel, ellers var de intet verd og deres ve og vel interesserte dem ikke.

K-72-218

Det vil altså si at de jordmennesker som idag representerer det som i den gamle forutsigelse er karakterisert som fårene, *er blitt slik gjennom de erfaringer de har fått ved å høste den sæd de tidligere har sådd som bukker.*

K-72-218

Men hva vil det skje med de mennesker som innenfor dette tids-rum ikke formår å endre sin bukkebevissthet?

Dels vil de havne ut for forferdelige ting i det ragnarokk som en kommende krig vil bli. Og derefter vil de ikke mere bli inkarnert på denne klode, men på en klode i universet hvor deres spesielle bevissthet og organismedannelse kan passe inn i helheten. Men da deres bevissthet er en krigerbevissthet som sår "ild og svovel", blir det en rett primitiv klode hvor de må oppleve gråt og tenners gnidsel.

K-74-114

Men idet fårene og bukkene således blir skilt ut fra hverandre og derved mere og mere blir besittende hver i sine land, blir det jo lettere for forsynet eller allmakten å gi bukkene den lidelsesprocess som de nettopp mangler for å komme på høyde med fårene i utvikling.

K-74-115

Ragnarokk er jo ikke annet enn de lidelser som fårene allerede i tidligere liv har gjennomgått, og som nu venter bukkene.

BØNN.

754

... (bønn) kan aldri få annet enn en hviskemanifestasjons styrke så lenge de bedende ikke kjenner eller aksepterer si nestes identitet med Guddommen, hvilket vil si: elsker denne neste.

754

Det forekommer således to slags henvendelser til Guddommen, nemlig den almindelige form for bønn, og så vesenets daglige forhold til sin neste.

755

Her er den intime innstilling på Gud ikke alene berettiget, men også absolutt nødvendig, hvis en bønnhørelse overhodet skal oppnås. Denne vår henvendelse er i stand til å utløse en telepatisk forbindelse med Guddommen.

755

Vår nestes sansemessige begrensning er begrensningen for hva Gud kan oppleve gjennom ham.

757

Men i alle forhold hvor vår intime henvendelse til Guddommen ikke forstyrres av vår antipati, indignasjon eller vrede mot andre vesener, eller kolliderer med vår i øyeblikket særlig fremtredende skjebnebestemmelse, vil enhver normal bønn bli hørt av Gud, hvilket vil si: sanset av nevnte psykiske vesener. Og vi vil bli hjulpet, støttet og ledet i alle forhold hvor vi ikke ad fysisk vei kan bli hjulpet.

757

Alle naturlige eller normale bøtter blir bønnhørte, men ikke alltid således som den bedende selv ønsker det, men derimot som Gud ønsker det, dvs. på den måte som i lengden blir til størst velsignelse for den bedende selv, uavhengig av hva han selv måtte tenke om bønnhørelsen i øyeblikket.

758

Et vesen man titt og ofte henvender seg til, kan man ikke unngå å bli fortrolig med.
...hvilket leder frem til: "skje ikke min, men din vilje"

759

Efterhånden som det blir harmoni mellom den legemlige og den muntlige henvendelse til Guddommen, begynner Gud å bli en levende virkelighet for sønnen.

- Men før dette kan skje må den legemlige vekselvirkning med Guddommen være identisk med en fullstendig forståelse og den herav avfødte toleranse eller kjærlighet overfor ens omgivelser eller neste.
- Det vi gjør mot vår neste blir Guds eneste virkelige materiale for Hans analyse og bedømmelse av vårt sanne vesen og vår intime bønns ekthet.

760

Vil man gjøre seg håp om virkelig bønnhørelse av sine lønnligste ønsker, må disse ønsker først og fremst være noe vi er rede til å oppfylle hos vår neste.

761

Barnet gjennomlever også et stadium hvor det ikke er bevisst i foreldrenes særlige beskyttelse og omsorg.

1071

... fjerner ham fra selve bønnens natur og kraft. Derved taper han for en tid den eneste eksisterende, naturlige, mentale innstilling og trening av bevissthet som skulle føre ham til den direkte, personlige kontakt med Guddommen.

2017

Bønnens prinsipp er ikke noe som er oppfunnet av menneskene. Nevnte prinsipp er som påvist, en medfødt organisk funksjon.

- Det levende vesens innerste tilknytning til Guddommen er ikke en viljesakt, det er et evig prinsipp.

2331

Når naturen således i dyret har skapt en automatfunksjon som bringer det til å utløse skrik i livsfarlige situasjoner, kan det ikke være en meningsløs process.

2332

Men hvorfor hjelper denne høyere makt ikke dyret ut av rov-dyrets klør?

Den høyere makt går aldri imot livslovene. Det er en livsbetingelse for rovdyret å leve av animalsk føde. Derfor kan den høyere makt ikke hjelpe på denne måte, da den derved ville gjøre urett imot rovdyret som ikke kan berge sin føde på annen måte.

2332

Derimot alarmerer dyrets dødsskrik vesener på det åndelige plan som øyeblikkelig hjelper dyret lidelsesfritt gjennom den for vesenet unaturlige dødsprocess og frem til dets orienteringsevne på det åndelige tilværelsesplan.

2333

Dette å be stammer således fra det samme religiøse center i vesenets åndelige struktur som dyrets dødsskrik.

2283

Gud hører alle levende veseners bønner, likegyldig om disse forekommer i form av dødsskrik eller i form av andagtsfulle ord og setninger.

- ...denne bønn blir da hørt av diskarnerte vesener som alltid omgir de fysiske vesener som skytsengler.

2383

Om vesnene blir bønnhørte, dvs. om de får sin bønn oppfylt, vil altså være avhengig av om denne oppfyllelse er til absolutt gagn for vedkommende vesens videre fullkommengjørelse i utviklingen. I motsatt fall blir bønnen ikke oppfylt.

2383

Men igjennom bønnen overfører Guddommen kraft og styrke fra de sterkere vesener til de mindre sterke eller svake vesener, hvorved disse blir støttet og kommer meget lettere gjennom sine kriser og gjenvordigheter, så de i beste tilfelle endog med glede kan komme igjennom de mørke skjebnesituasjoner.

174

Innenfor jordmenneskehetens rekker arbeider angsten og redselen videre og skaper mere liv og bevissthet i individets bønn om beskyttelse. Gjennom denne bønn oppstod etterhvert hele dets religiøse utvikling.

1613

Selve denne tendens til å søke imot forsynet, (dyrets angst-skrik), er ikke noe som er oppfunnet av mennesker. Nevnte tendens er en organisk funksjon som viser et fundamentalt ledd i verdens-strukturen mellom det levende vesen og den natur det er omgitt av.

ii-24

Det utviklede vesen roper derfor heller ikke til Gud om fritagelse for eftervirkningene av dets handlinger, like meget hvor smertelige disse så enn måtte forekomme, thi de kjenner disses nødvendighet.

xi-9

Bønnen kan bli så fullkommen at den i forbindelse med kosmisk viden helt kan utelukke sorgens og ulykkens mørke skygger fra individets sjeleområde. Ikke således at den gjør en immun overfor smerter og lidelser i kjøtt og blod. De kroppslige lidelser er meget ofte uforandret trods megen bønn.

xi-9

Det er meget lite bønnen her kan utrette (mht. å skape sunnhet, moral, begavelse og posisjon for en selv og ens kjære). I motsatt fall ville jo bønnen være et middel til oppløsning og motarbeidelse av den guddommelige verdensplan.

xi-10

Bønnen kan således ikke brukes til å gjøre underminerende innhugg i den plan forsynet har med ethvert levende vesen.

xi-14

Å be om noe i Jesu navn er altså det samme som å be om noe i Jesu ånd. Å be om noe i Jesu ånd er igjen det samme som å be om noe i kontakt med allkjærligheten, dvs. uselviskheten.

xi-15

Er ikke "Fader vår" i hele sitt vesen kollektiv eller befordrende for allmenhetens vel. Gjør den bedende seg ikke her til ett med sine omgivelser eller neste.

xi-31

Bønnens mysterium avslører seg først gjennom total uselviskhet.

xi-37

Hvis det ut fra denne bønn stråler ønsket om å få kraft og styrke til å gjøre godt hva man har forbrudt, å velsigne alt det man har forbannet, å være til glede og velsignelse for alt og alle å få lov til å følge Guddommens vilje istedenfor sin egen vilje og samtidig være gjennemsyret av en slik takknemlighetsfølelse for alt hva man har fått lov til å oppleve og gjennomgå, og kan se den guddommelige kjærlighet i såvel de mørke som de lyse opplevelser; da er man identisk med den tilbakevendende sønn.

xi-38

"Skje ikke min, men din vilje". Med denne bønn er den bedende blitt Guddommens medarbeider.